

Найнал Кӧнҗбек 09.

1150 аҗева

2019

Sorozatszerkesztő: Baranyai Attila

Tipográfia: Baranyai Attila

Nyelvi lektor: Kutasi Horváth Katalin

ISSN 1587-2912

© Vizuális Pedagógiai Műhely Bt.

*Minden jog fenntartva, beleértve az egész vagy a
részletek reprodukálásának jogát!*

***Köszönet a Vizuális Pedagógiai Műhely
Módszertani Bt.-nek, hogy segítségével
létrejöhett e kiadvány,
továbbá köszönet a szerzőknek az írásaikért.***

Megrendelési cím:

Baranyai Attila

8263 Badacsonytördemic, Római út 84.

E-mail: megrendeles@verslista.hu

Előszó

Kedves Olvasó...

1150 apevát tartalmaz a könyvecske, mit most kezében tarthat az érdeklődő. S hogy mi is az az apeva? Hiába is keresnénk a korábbi verstanokban, nem lelnénk nyomát, ugyanis csak pár éve jelent meg ez a verstípus. Egy új formáról van szó tehát, mely nem görög vagy itáliai színtéren, nem is más-hol a nagyvilágban, hanem itt született nálunk, Magyarországon! Nyomtatásban 2016 tavaszán jelent meg először néhány apeva Szimeonov Todor *Most, valamikor* c. kötetében.

A következő évben a Változó Világ hirdette meg az első pályázatot, melynek eredménye egy apevakötet lett, s Mészáros Ildikó adott ki elsőként csak ilyen versekből álló könyvet.

De hogy is néz ki egy apeva? Öt sor, az első sor egy, aztán minden sor eggyel több szótagból áll, s így mindössze 15 szótag. Bizony! Hisz ez még kevesebb, mint a japán költészet jellegzetes versformájának, a haikunak a szótagszáma! Igen... Ráadásul a fokozatosan 1-1 szótaggal bővülő sorok még nagyobb kötöttséget és odafigyelést, költői fegyelmet igényelnek, mint a haiku írásakor az a bizonyos 5-7-5, összesen 17 szótagos három kis sor!

Erősen behatárolja íróját az a bizonyos egyetlen kezdő szótag. Bizony, vigyázni kell, hogy ne nagyon törje meg a nyelv és a mondanivaló logikáját, lendületét egy-egy sorváltás, mely a szemet és a tudatot is megakasztja óhatatlanul, ha nem elég sodró erejű a gondolat.

Meg aztán megszoktuk, hogy a névelő a névszó előtt áll, ám hiába áll előtte, ha az még az előző sorban szerepel, s valljuk be, mégiscsak furcsa a szemnek egy névelő a sor végén! Szerencsésebb, ha a sor elején áll, ám a gondolat természetes folyása néha nem engedi, hogy szépérzékünk győzzön. No de akkor most van egy 15 szótagnyi gondolatunk, amit önkényesen sorokba tördelünk, hogy megfeleljünk a formának?

Azért érezzük, hogy ez túlzás volna, hisz sokszor valamiféle belső ritmus vezérli az apeakírókat, szinte észrevétlenül is!

Ugye milyen könnyűnek tetszett még elsőre ez a forma? Egy-egy névelő kényszerűen befolyásolja a szótagszámot, melytől a gondolat szerzője nem térhet el, ám csak azért ne rakjuk ki a névelőt, hogy meglegyen a forma, de még nagyobb hiba csak azért leghagyni, mert meghaladnánk vele az előírt szótagszámot! Az olvasó füle úgylis jelez ilyenkor. Nem számolgatja a szótagokat, csak hagyja hatni a verset, mely jó esetben megérinti, s munkál benne. Lehet, hogy csak később érik be a lélekben.

A szerzők között volt, aki a szórendet változtatta meg, hogy a magánhangzók száma megfeleljen az adott sornak. Ez volt, hogy egyéninek, érdekesnek tűnt, máskor meg zavarónak. Nem csorbulhat a nyelv és az eredeti tartalom sem, ami annál könnyedebb és hatásosabb, minél inkább az első, ösztönösen kibukó érzés, üzenet, bölcsesség.

A versek megértését, értelmezését sokszor segíti a cím. Az apeaknak viszont – ugyanúgy, mint eredetileg a haikuknak – nincs címük. A témák címe segíti mindössze az olvasót, de a jó apeaknál felesleges a lap tetejére sandítani, mert az a néhány szótag önmagában egyértelmű és kifejező, lényegre törő.

A jó apeak nemcsak a formai szabályoknak felel meg, hanem – az epigrammákhoz hasonlóan – csatánója van, nemcsak egy bölcsesség megragadása, hanem annak szépirodalmi eszközökkel való formába öntése, s hangzásával is hat, nemcsak mondanójával. A fülünkhöz, szívünkhöz, lelkünkhöz és tudatunkhoz is elér, hangszimbolikájával is hat, megmozgat valamit bennünk, s mindenképp elgondolkodásra, továbbgondolásra sarkall.

A 22. téma, mely az előző Hajnal könyv, a korábbi haikukötet témáival megegyező, átöleli életünket, létünk teljességét próbálja megragadni a születéstől a halálig, s érinti legfontosabb pozitív és negatív érzelmeinket, melyek legtöbbször természetesen egyesén hatnak ránk, illetve környezetünkre, s ellentétesen nyilvánulnak meg bennünk, hiszen az embernél csodálatosabb és összetettebb lény nemigen létezik. Az apeakok egy része épp az ember lényegét

próbálja szavakba önteni, valamint a minket meghatározó dolgokat.

A Barátok Verslista hirdette meg a 22 héten át tartó játékfolyamot, melyben nemcsak listatagok, hanem külsősök is részt vettek. Hétről hétre 200-hoz közeli, s ezt sokszor alaposan meghaladó apevamennyiség érkezett egy-egy témára, így csaknem 5000 apevából készült a könyvbéli válogatás, 55 szerző vett részt a kiírásban. Többen kitartóan minden egyes témában megmutatkoztak, míg mások ihletét csak egy vagy néhány érzés keltette fel, voltak, akik elmaradtak, s voltak, akik közben figyeltek fel a játéokra, s kapcsolódtak a pályázatba. Az apeva népszerűsége vitathatatlanra vált, voltak, akik most próbálkoztak először ezzel a formával, s még megörögzött prózáírók is kipróbálták, akik még soha nem írtak verset, hisz az apeva tulajdonképpen egy gondolat felröppentése.

Felgyorsult világunkban író- és olvasóbarátnak nevezhetjük az apevákat, hisz pár pillanat alatt megszülethetnek, bárhol, akár a villamoson, vagy sorban állás közben, hamar átfut a szemünk rajtuk, felfogja az üzenetet értelmünk valamilyen szinten. Már Örkény Egypercesei is nagyon praktikusak voltak, ezek a kis versikék pláne bárhol jól olvashatóak, szinte bármilyen tevékenység közben sort keríthetünk rájuk, s tetszőlegesen akárhol felnyitva a kötetet mindenképp gazdagodunk egy újabb kis frappáns gondolattal.

Pár
szóba
szorítsd, mit
szíved súg, hisz
minden fut tovább...

Ez lehetne az ars poeticája egy apevaírónak, s ez lehetne a kérése a modern olvasónak.

Jó olvasgatást, lelki töltekezést, tartalmas perceket, szép felismeréseket, bölcs belátást kíván a kötet egyik szerzője:

Kutasi Horváth Katalin

A kötet szerzői:

**Balla Zoltán
Baranyai Attila (Anisse)
Benedek-Nikli Hunor
Bihary Emőke
Blažekné Benik Mária
Boga Bálint
Buday Anikó
Dittrich Panka
Dobó Georgina
Dóczi Hajnal
Domokos Edit
Eiterer Ferenc
Farkas Erzsébet
Győri Nagy Attila
Holécziné Tóth Zsuzsa
Huisz Andrea Gabriella
Juhász Pál
Kirkósa Andrea
Kiss Angéla
Klotz Mária
Kovács László (Kovycs)
Kutasi Horváth Katalin
Lénárt Anna
Lylamanesha Sherana
Mayer Zsó
Milló Ildikó
Mitiner Mária
Mukli Ágnes
Ordas Andrea
Pelesz Alexandra
Péteriné Jencski Erzsébet
Petres Katalin
Ritz Margit
Ságiné Szűcs Klára Mária
Szabó Edit Irma
Szabó Eszter Helka
Szabóné Horváth Anna
Szohner Gabriella
Takács Mária
Torma-Pinezits Nikolett
Tuboly Erzszi
Varga Árpád
Varga Katalin
Várhegyi Istvean István
Vermes György
Vígh Richárd
Zsatkovics Edit**

SZÜLETÉS

Fény
Ragyog
Sötétség
Fátyolárnyán,
Új nap születik.

(Dóczi Hajnal)

Egy
élet
adatott.
Megszülettem.
Betöltöm célom?

(Kutasi Horváth Katalin)

Szűk,
sötét
világból
„melegségbe”,
fénybe érkeztem.

(Benedek-Nikli Hunor)

kín
szúrós
fájdalom
világra jön
mámor és öröm

(Klotz Mária)

Légy!
Szeress!
Boldogan!
Megszülettél!
Tiéd a világ!

(Győri Nagy Attila)

Két
szív forr
egymásba,
úgy dobognak,
rúgkapál létük.

(Kutasi Horváth Katalin)

A
Világ
Nem várt rád.
Megszülettél,
Harcold ki helyed!

(Vermes György)

Fáj
a lét,
de élni
kell: küzdeni
születtem én is.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Új
Formát
Ölt a lét,
Születésben
Örök körforgás.

(Dóczi Hajnal)

Tárt
öled
gyümölcsét
fájdalmasan
világra hoztad.

(Várhegyi Istevan István)

az
érzés
születés
örökké ég
szívbéli emlék

(Klotz Mária)

Jaj,
sóhaj,
fájdalom
hoz világra,
vérkoronával.

(Kutasi Horváth Katalin)

A
percek
órákat,
hosszú órák
napokat szülnek.

(Szabóné Horváth Anna)

Tény:
egy nap
születünk,
élet-halál
kéz a kézben jár.

(Klotz Mária)

Vár
egy szép,
küzdelmes
világ, ahol
boldogulnod kell.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Ad.
Tagad.
S rengeteg.
Titokban, egy
felhőn született.

(Varga Árpád)

Hold
adta
életed,
születésed
nap ajándéka.

(Buday Anikó)

Ősz,
Színes
Levéltánc,
Termésmagban
Újjászületés.

(Dóczi Hajnal)

A
lélek
megleli
földi testét:
e világra jön.

(Petres Katalin)

Az
Érzés
Fájdalmas
De a végén
Boldogságot ad

(Farkas Erzsébet)

Két
lélek
összeér,
egy szerelem
szép születése.

(Buday Anikó)

Oly
fényes,
törékeny
az élet – de
nap mint nap sarjad.

(Varga Árpád)

Jó
Fogan,
Születik
Öröklétből
Szeretethullám.

(Dóczi Hajnal)

Jel
jöve
Istentől,
Immánuel
Érkezéséről.

(Várhegyi Istevéan István)

Új
Kezdet
Új remény
Oly szépséges
Mint a kikelet

(Farkas Erzsébet)

az
élet
kezdetén
mindannyian
visszaszámolunk

(Győri Nagy Attila)

A
rejtett
pillanat:
rút kiskacsa
fehér hattyú lesz.

(Petres Katalin)

Szép
hajnal
virradt rám.
Megszülettél,
felragyoghattam.

(Kutasi Horváth Katalin)

Új
élet,
új kezdet.
Minden ember
remény a földnek.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Egy
felem
kiszakadt:
növekedtél,
világra értél.

(Kutasi Horváth Katalin)

Kincs
benned
anyaként,
drága lélek,
egy fényes csillag.

(Kiss Angéla)

kör
halál
születés
jegyben járó
forgó daráló

(Klotz Mária)

te
küzdj csak
szüless meg
utad végén
győztes te leszel

(Kovács László – Kovycs)

Mit
Ér a
Lét, ha nincs,
Ki szeret, ha
Nincs, ki véd, ki óv.

(Dobó Georgina)

ma
holnap
minden nap
megélhetem
mától az enyém

(Győri Nagy Attila)

Már
itt vagy.
Ordítasz.
Anyaméh nincs.
Szép lesz. Küzdj érte!

(Szabó Eszter Helka)

Szív
alatt
egy új szív
dobban, ébred
anya és gyermek.

(Kirkósa Andrea)

Ha
földre
érkezel,
angyalléted
elveszítheted.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Úgy
vártál!
Becéztél.
Látni vágytál,
világra jöttem.

(Kutasi Horváth Katalin)

Szülj
újra
magadnak,
anyám helyett
hozzád tartozom.

(Mukli Ágnes)

ó
a nyár
szép emlék
szüléseim
forró évszaka

(Klotz Mária)

Ma
csoda
történt, mert
elkezdődött
a földi léted.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Nem
látlak,
ismerlek
mégis, érzem:
benned keringek.

(Kutasi Horváth Katalin)

Itt
vagyok
esetlen.
Törődj velem,
neked születtem!

(Petres Katalin)

Szül
Anya
Gyermekeket,
Örömlétet
Karjába ölel.

(Dóczi Hajnal)

Ház
falán
borostyán:
dalmahodó
hazaszeretet.

(Varga Árpád)

Sejt
voltál
még bennem.
Magzatvíz véd.
Reped a burok.

(Szabó Eszter Helka)

most
mondom
csoda vár
pólyát veszek
nagymama leszek

(Klotz Mária)

Kék
tenger
öble vagy
a szeretet
óceánjában.

(Mukli Ágnes)

Hé,
világ!
Megjöttem.
Boldogságra
születtem. Vagy nem?

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Fény
feszít...
Bimbóban
sugarasul
felnőtt életed.

(Szabó Eszter Helka)

Fény,
csoda,
ajándék
minden gyermek,
EMBERRÉ neveld!

(Petres Katalin)

Mag,
melyet
ha elvetsz,
új életnek
megszületése.

(Buday Anikó)

SZERELEM

Az
örök
szerelem
lelket emel
és szívet cserél.

(Buday Anikó)

Fény
vagyok,
ragyogó
szerelmünknek
szivárványlángja.

(Szabó Edit Irma)

Fáj,
ha nem
látlak egy
nap. Kell, hogy jöjj
és szeress engem!

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Szél
játszik
hajammal.
Bár te lennél,
s összekuszálnád!

(Kutasi Horváth Katalin)

Bár
forrong,
feljajdul,
ítélkezik,
gyengéden legyőz.

(Mukli Ágnes)

vágy
öröm
szenvedély
romantika
összetartozás

(Baranyai Attila – Anisse)

tudd
hívó
hevülő
lepkeként száll
szerelmem hozzád

(Klotz Mária)

Ha
követsz,
megérted,
merre tartok,
mellém szegődhetsz.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ott,
akkor
eltalált
Ámor nyila.
Sorsunk eggyé vált.

(Petres Katalin)

két
színes
virágszál
illatosan
egymást kergeti

(Klotz Mária)

Ha
nap süt,
még jobban
átmelegít,
nagyszerű érzés.

(Kutasi Horváth Katalin)

Add
kezed,
homlokod,
hadd csókoljak
rájuk csillagot!

(Balla Zoltán)

Mély
Érzet,
Két szívet
Szerелеmmel
Magasba emel.

(Dóczi Hajnal)

Víg
óda
szerelem
sodrásában
az imádatár.

(Kirkósa Andrea)

Ha
szeretsz,
szabadon
engedsz néha,
hogyan visszavárhass!

(Kutasi Horváth Katalin)

Két
levél
szerelmes
táncot jár fönt,
az őszi szélben.

(Buday Anikó)

szép
álom
vagyódás
szenvédélyes
összefonódás

(Klotz Mária)

Ha
Látom
Szemeid,
Szerelemtől
Dobban a szívem!

(Ordas Andrea)

te
meg én
mi ketten
együtt vagyunk
összetartozunk

(Klotz Mária)

egy
virág
bimbója
ha kinyílik,
felragyog a nap

(Győri Nagy Attila)

A
patak
kacagott,
énekelt is,
szerelmet zengett.

(Kutasi Horváth Katalin)

Két
ember
kölcsonös
szeretete
szenvedéllyel ég.

(Szabóné Horváth Anna)

Két
tenyér
összeér.
Szembeszlben
csak a szív beszél.

(Szabó Eszter Helka)

Még
mindig
elpirulsz,
hogyha láthatsz,
ezért szeretlek.

(Kutasi Horváth Katalin)

Egy
hajszál
maradt csak
a párnámon,
itt jártál, tudom.

(Várhegyi Istevéan István)

Szív
Szorul,
Szerelem
Szorításban,
Szívfacsargató.

(Dóczi Hajnal)

ha
nem vágysz
semmire
ne csodálkozz
ha nem szeretnek

(Klotz Mária)

Úgy
érzed,
vétlen vagy,
megszeretnél
egy józan percben.

(Mukli Ágnes)

Ha
hattyú
képében
megszeretlek,
hattyúvá válok.

(Kutasi Horváth Katalin)

A
tűztől
tartottam.
Jobban perzsel
szerelmed lángja.

(Kutasi Horváth Katalin)

Volt
Első
Érintés,
Tenyeredben
Otthon lett kezem.

(Ordas Andrea)

Nap
csókol
úgy, mint te
forró éjen
át. Ez boldogság.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Nem
számít,
bármilyen lesz,
vállalni kell,
úgysem menekülsz.

(Petres Katalin)

dél
harang
danahaj
lélek kondul
szív bolondul

(Klotz Mária)

Nincs
határ
képtelen
képzeletben
egymásba esünk.

(Dittrich Panka)

Hit,
remény,
boldogság –
szerelemnek
záloga köztünk.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Ó,
gyere,
bújj mellém,
esztelenül
szeress meztelen!

(Dittrich Panka)

már
ringat
az éjjel
összebújunk
egy testté válunk

(Klotz Mária)

A
lelked
egyszerre
vonz és taszít,
szívedig sodor.

(Mukli Ágnes)

Kín
aprít
bazalttá
lávából lett
kőorgonádon.

(Szabó Eszter Helka)

fent
és lent
gyűlölet
boldogsággal
szerelem vággyal

(Klotz Mária)

Te
tettél
egyszerre
szeszélyessé,
szórakozottá.

(Kutasi Horváth Katalin)

Csend –
sóhaj
testedben.
Izzó magma,
kitörni készül.

(Mukli Ágnes)

Ma
ősz
csillagon
csalogatsz el
belső tájaidra.

(Szabó Eszter Helka)

Méz
csókok
még számban.
Tested nyoma
testemen virít.

(Várhegyi Istevéan István)

Az
este
ránk hajol.
Ölelésben
ajkunk összeforr.

(Balla Zoltán)

Te
és én!
Jóban és
a rosszban is
összetartozunk.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Így
nehéz
a munka,
szakad a szál,
Te jársz fejemben.

(Kutasi Horváth Katalin)

most
élvezd
a percet
ne várj csodát
holnap késő lesz

(Klotz Mária)

Jön,
rád tör,
megigéz
váratlanul,
érthetetlenül.

(Petres Katalin)

Könny,
mosoly,
mélységes
fellegekben
zuhanok Veled.

(Dittrich Panka)

Csók
fürdet.
Szavaid
szárítanak.
Ez a szerelem.

(Szabó Eszter Helka)

Az
első
érintés.
Tenyeredben
otthont lelt szívem.

(Ordas Andrea)

BARÁTSÁG

Jól
értem,
mi zajlik
most lelkedben,
ismerem gondod.

(Kutasi Horváth Katalin)

Híd
vezet
egymáshoz.
Oda-vissza,
a lelkünk nyitva.

(Szabó Edit Irma)

Két
rokon
lélek sír.
Kipukkasztott
magánybuborék.

(Szabó Eszter Helka)

Mi
mindig
megértjük
egymás csendjét
félszavakból is.

(Petres Katalin)

Két
lélek
összezenget,
síron túl is
egy húron pendül.

(Kutasi Horváth Katalin)

Nem
hagy el
az, kinek
társaságod
barátságot ér.

(Buday Anikó)

Ha
baj van,
megérzed,
támaszt nyújtasz,
segíted léptem.

(Kutasi Horváth Katalin)

kár
kevés
jó barát
van a földön
becsüld meg nagyon

(Klotz Mária)

Egy
ember
önzetlen
barátsága
a legnagyobb kincs.

(Szabóné Horváth Anna)

A
Barát
Segít, hogy
Talpra állj és
Ne add fel soha.

(Petres Katalin)

Ha
meglátsz,
nyakamba
ugrasz rögtön,
húsz év után is.

(Kutasi Horváth Katalin)

Fon
Egybe
Barátság
Szellemszála
Foszló lelkeket.

(Dóczi Hajnal)

Jó
veled
nevetni,
szomorkodni,
bármit hoz a sors.

(Petres Katalin)

Két
lélek
összeér.
Elvegyülnek,
keverik egymást.

(Kutasi Horváth Katalin)

Egy
ember,
ki mindig
mellettem áll
életem során.

(Benedek-Nikli Hunor)

Ő
tartja
vállain
veled együtt
az izzadt Földet.

(Szabó Eszter Helka)

jaj
vigyázz
sok barát
körülötted
dekoráció

(Klotz Mária)

Rád
nézek
szótlanul,
s egyből látod,
mi nyomja lelkem.

(Kutasi Horváth Katalin)

Mi
együtt
sírunk és
nevetünk, még
ha fáj is a lét.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Kis-
gyerek-
kor óta
barátom vagy.
Hatvan év eltelt!

(Vermes György)

Mint
szirmok,
szelíden
védnek, óvnak,
ölelnek szavaid.

(Milló Ildikó)

Sír
Veled
És ha kell
Együtt nevet
Fogja a kezéd

(Petres Katalin)

Ne
akarj
még többet,
amennyit
egy barát adhat.

(Dittrich Panka)

kell
mindig
egy barát
barátsággal
bút babusgatni

(Klotz Mária)

Egy
érzés,
hogy nem vagy
egyedül már
sohase többé.

(Benedek-Nikli Hunor)

Ő,
aki
titkaim
hű őrzője,
igaz barátom.

(Buday Anikó)

Ha
bajba
kerültél,
kapaszkodhatsz,
karomat nyújtom.

(Kutasi Horváth Katalin)

Az
örök
barátság
egy íratlan
élet-kötélék.

(Szabóné Horváth Anna)

Már
nem vagy.
Barátom,
messze mentél,
mégis velem vagy!

(Kutasi Horváth Katalin)

Az
igaz
barátság
nem a fejben,
a szívben fogan.

(Dittrich Panka)

A
Legjobb
Barátom
Egy fogorvos.
Végig ő kezelt!

(Vermes György)

Az
ajtó
egymásnak
mindig nyitva.
Ne is kopogtass!

(Petres Katalin)

Hány
éve
ismerlek!
Mennyi titkod
őrzöm szívemben!

(Kutasi Horváth Katalin)

Míg
el nem
égnek a
gyertyák, addig
él a barátság.

(Várhegyi Istevan István)

Az
igaz
barátot
nem kell hívni,
jön, ha bajod van.

(Klotz Mária)

Ott
veszel
végtelen
kibertérben
baráttalanul.

(Szabó Eszter Helka)

Kár.
Akár
lehetett
volna örök
barátság köztünk.

(Varga Árpád)

Bár
minden
ember így
tudna hozzám
tartozni, mint te!

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Mint
a fák
ága-boga
fonódott, nőtt
lélekkoronánk...

(Milló Ildikó)

Míg
el nem
égnek a
gyertyák, addig
él a barátság.

(Várhegyi Istevan István)

Az
barát,
ki bajban
érted imát
rebeg Istenhez.

(Buday Anikó)

Lásd,
megint
magamra
maradtam! Csak
te vagy mellettem.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Rég
voltam
nálad, de
velem voltál,
hallottam hangod!

(Kutasi Horváth Katalin)

Jó
szó és
kar, mely
emel, ha baj
meg élet rettent.

(Kirkósa Andrea)

Nem
barát
az, aki
hátat fordít,
ha bajban vagyok.

(Dittrich Panka)

Nem
az a
jó barát,
aki nyájas,
hanem, aki hű.

(Balla Zoltán)

Ő
Tartja
A lelket
Amikor a
Szíved megszakad

(Petres Katalin)

Kő
kövön
maradhat.
Nem kezdi ki
körbástyáidat.

(Szabó Eszter Helka)

Jó
Barát,
Ki ismer,
Mégis szeret
Hibáiddal is!

(Vermes György)

Jó
érzés:
védelmez,
erőssé tesz
barátság-várunk.

(Kutasi Horváth Katalin)

Mint
A fény
A nappalt
Az életem
Bearanyozza

(Petres Katalin)

nagy
bajban
születik
legnemesebb
igaz barátság

(Klotz Mária)

Mint
kedves,
igaz szó,
vigasztaló,
életre szóló.

(Kirkósa Andrea)

NEVETÉS

Könny,
derű –
fent vagy lent:
ólmos élet.
Ördög bazsalyog.

(Varga Árpád)

Ha
kacagsz,
felderül
még az ég is,
tavaszt varázsolsz.

(Kutasi Horváth Katalin)

Lásd,
csodát
tett veled
egy kis tréfa.
Arcod kipirult.

(Szabó Eszter Helka)

kis
zene
lengi át
napjainkat
mindig, ha nevetsz

(Győri Nagy Attila)

csend
húrján
muzsikál
fülemben egy
kacaj – emléked

(Klotz Mária)

A
napot
irigyled?
Próbáltál már
derűt ragyogni?

(Kutasi Horváth Katalin)

Jó
Lenne
Az ösvényt
Megtalálni
S újra nevetni

(Farkas Erzsébet)

A
legjobb
áldás rád
az önfeledt,
tisztá nevetés.

(Petres Katalin)

Ki
nevet?
Kinevet!?
Kire nevet?
Mondj hát egy nevet!

(Péteriné Jencski Erzsébet)

Egy
spontán
nevetés
mellékhatás
nélküli gyógyszer

(Szabóné Horváth Anna)

A
szellő
szerelmes.
Hangja érces,
kacajtól zengő.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ha
mosoly
lehetne
minden csillag,
nevetne az Ég.

(Mitiner Mária)

Nap
nevet
ablakom
csücskében. Így
szól: „Jó reggelt!”

(Kirkósa Andrea)

az
öröm
lehet egy
bájos mosoly
és lágy ölelés

(Balla Zoltán)

egy
mosoly
összeköt
testet-lelket
végtelenbe zár

(Klotz Mária)

Jól
nevess
ki engem,
önfeledten!
Megérdemeltem.

(Várhegyi Istevan István)

Halk
Hangú
Nevetés
Lassan indít
Hangos kacagást.

(Dóczi Hajnal)

Rám
nevetsz,
mosolygok
rögtön én is
könnyeimen át.

(Tuboly Erzsébet)

A
humor
nélküli
emberektől
tartsd távol magad!

(Petres Katalin)

csak
nevess,
s kinyílnak
körüötöd
a rózsabimbók

(Győri Nagy Attila)

Nincs
Könnycsepp
Sem bánat
Csak vidámság
Ha szívből nevetsz

(Farkas Erzsébet)

Ma
veled
ébredtem.
Mosoly volt a
szívemben reggel.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Bók,
kellem,
szeretet,
megértő hit
nevetésedben.

(Milló Ildikó)

víg
vagy és
bohókás,
örülj neki –
öleld át párod

(Balla Zoltán)

Most
együtt
akárhol
a fagyban is
csak velem ne vess

(Vígh Richárd)

Ha
nincsen
humorod,
minden csapás
kétszeresen sújt.

(Petres Katalin)

a
bimbó
rüggyé vált
ha felragyog
napsugárcacaj

(Klotz Mária)

Te
Rajtam
ne ne vess!
De tudod mit?
Légy a barátom!

(Varga Katalin)

Mi
lenne
velem, ha
már nevetni
se tudnék veled?

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Egy
édes
mosollyal
átöleled
azt, akit szeretsz.

(Dittrich Panka)

A
szemed
elárul,
mosoly bujkál
pilláid árnyán.

(Kutasi Horváth Katalin)

Hidd
el: csak
a vidám
ember tudja,
hogyan kell élni.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Tél
jege
olvadón.
Nevetésben
örömszimfónia.

(Milló Ildikó)

Ma,
Holnap,
Mindennap
Nevetni kell,
S az élet szép lesz.

(Ordas Andrea)

Nap
nevet.
Hold oson
majd utána
csillagösvényen.

(Szabó Eszter Helka)

Nincs
nagyobb
gyalázat,
mint aki mást
gúnnyal kinevet.

(Balla Zoltán)

Tél.
Hó hull
a tájra.
A nap helyett
mosolyod ragyog.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Csók
csattan.
Mosolyog,
aztán nevet
sutaságodon.

(Szabó Eszter Helka)

hadd
szálljon
örömöd,
nevess bele
a szürkeségbe

(Győri Nagy Attila)

El
tudod
hinni? Csak
nevetésed
nyújt nekem vigaszt.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

A
legjobb
nevetés
az, ha magad
nevetsz magadon.

(Balla Zoltán)

Kell
Hogy szeress
Nélküle
Üres a szív
Nem tud nevetni

(Farkas Erzsébet)

Az
Ajkad
Íván báj
Táncol, pergő
Kacaj fuldokol.

(Mayer Zsó)

Nem
Lehet
Könnyekkel
Célt elérni.
Kacagjál inkább!

(Varga Katalin)

Ha
nevetsz,
elsuhan
a bánatom.
Vigasz vagy nekem.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

nem
ringat
sötétben
tücsökzene –
csak kacajod száll

(Klotz Mária)

Az
első
villamos
elment veled.
Álmomban nevetsz.

(Szabó Eszter Helka)

lám
széles
mosolyod
beragyogja
a világot

(Győri Nagy Attila)

Két
végpont:
öröm és
bánat között
vergődik szívem.

(Balla Zoltán)

Ha
látod
mindennek
a fonákját,
könnyezve kacagsz.

(Petres Katalin)

Már
veled
kacagnak
a vadméhek.
Ragadva nevetsz.

(Szabó Eszter Helka)

Mint
éjre
a nap, úgy
jön majd veled
boldog nevetés.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Egy
könnyecsepp
szemedben:
nekem adott
örömed tükre.

(Dittrich Panka)

DÜH

düh
dönti
dohogva
dübörögve
le a békédet

(Klotz Mária)

Egy
szelíd
pillangó
landolt rajtam,
s vele szállt mérgem.

(Kutasi Horváth Katalin)

Szó
fordul
ellened.
Nem csiszoltad
tompára élet.

(Szabó Eszter Helka)

Sós
íze
számban mar,
szívemben is
düh virága ég.

(Milló Ildikó)

Nem
látod
dühödtől
a fát, erdőt,
harag vezérel.

(Ságiné Szűcs Klára Mária)

Oh....
Fránya
macskája
mit nem művelt?
Sült csirkét lopott...!

(Baranyai Attila – Anisse)

Ha
vihart
támasztasz,
megmenekülsz
szeled mérgétől?

(Kutasi Horváth Katalin)

Düh,
méreg –
egykutya.
Nem emberhez
illő jellemek.

(Balla Zoltán)

Ha
méreg
rágja a
lelked, tested,
nem lehetsz boldog.

(Ságiné Szűcs Klára Mária)

Hát
Hányszor
Háborogsz
Háborító
Hánykolódásban?

(Kirkósa Andrea)

ma
ne hagyd
dühödet
tetteidben
eluralkodni

(Klotz Mária)

Düh
Tombol
A földön
Jégorkánnal
Válaszol az ég

(Bihary Emőke)

Jön,
pusztít,
eláraszt,
szívet, lelket,
testet betegít.

(Petres Katalin)

Düh
Mutat
Kiutat
Múlt-fájdalmak
Kitörésére.

(Dóczi Hajnal)

A
dühöt
nehéz a
kalitkából
ki nem engedni...

(Szabóné Horváth Anna)

Ő
temet
hidegen
földrakással
eltűnik éned

(Víg Richárd)

Düh
dűhe
dühögés –
dühögések
dührohamával.

(Balla Zoltán)

Most,
hogy már
lemondtam
rólad, dühöm
elszállt, szabad vagy.

(Buday Anikó)

Mint
láva
a mélyből,
tör felszínre
az elfojtott düh.

(Petres Katalin)

Egy
egész
hadsereg
bujkál benned,
haragod támad.

(Kutasi Horváth Katalin)

Mi
támad,
mételyez,
lelket emészt:
hirtelen harag.

(Petres Katalin)

düh
harag
gyűlölet
keserűség
csúfos vereség

(Klotz Mária)

Düh
jelét
rakod ki
posztod alá.
Mosolyra várok.

(Szabó Eszter Helka)

Az
angyal
eltorzult,
ördöggé vált
haragos éned.

(Kutasi Horváth Katalin)

Düh
Izzik
szívekben
Háborúkkal
Válaszol az ég

(Bihary Emőke)

Hidd!
Dühből
épülhet
konok hited,
mély alázatod.

(Milló Ildikó)

Düh
tör-zúz
lelkekben,
szilánkjai
szívbe marnak.

(Kirkósa Andrea)

Ne
dühöngj,
légy inkább
jó és vidám,
könnyebb lesz élted!

(Ságiné Szűcs Klára Mária)

Düh,
harag,
gyűlölet
lesz forrása
pusztulásunknak.

(Petres Katalin)

Ha
dühöm
csak könnyű
széllel bélelt,
kiszabadulhat.

(Kutasi Horváth Katalin)

egy
mérges
szavaddal
lerombolod
boldogságunkat

(Klotz Mária)

Dúl
benne
haragja.
Szeretettel
csendesíthetem.

(Várhegyi Istvean István)

Sok
vörös,
lesütött
szem jön elélem.
Gyűlik a harag.

(Szabó Eszter Helka)

A
szívem
dühösen
nézi a te
elvesztésedet.

(Buday Anikó)

Ha
fojtott
dühömet
kieresztem,
megkönnyebbülök.

(Mitiner Mária)

Szív
nélkül
nem lehet
élni, dühös
vagyok rád, szívem...

(Péteriné Jencski Erzsébet)

Húzd,
amíg
húzhatod!
Csak ne dühítsd,
mert nyakon harap.

(Balla Zoltán)

Düh,
Téves
Gondolat
Mozdulatlan
Kirobbanása.

(Dóczi Hajnal)

Csak
vádolj
ok nélkül!
Magadba zár
törésvonalad.

(Mukli Ágnes)

Rossz
démon
haragszik
mindenkire
ha lát egy mosolyt

(Vigh Richárd)

Fáj
a sok
közömbös
ember, dühös
és tehetetlen.

(Buday Anikó)

Csak
magam
magamat
okolhatom:
nem figyeltem Rád...

(Péteriné Jencski Erzsébet)

Mi
senkit
sem kímél,
nem várt vendég:
a tomboló düh.

(Petres Katalin)

Nem
szeret
hanyagol
óvatosan
elrabol téged

(Vígh Richárd)

A
szelíd
fájdalom
dúdol benne,
s dühe elalszik.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ha
a düh
nem csitul,
sérelnemet
tovább hordozom.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Düh
Pörget
Viharos
Indulatot
Feszültség-táncba.

(Dóczi Hajnal)

Ne
dühöngj,
engedd el,
ha menni kell,
menjen békével!

(Buday Anikó)

Ha
dühöngsz,
nem leszel
magadhoz sem
őszinte és jó.

(Ságiné Szűcs Klára Mária)

Tűz-
szemű,
mindenkit
megmérgező
szörnyeteg a düh.

(Petres Katalin)

Lét
rövid
fájdalmas
szenvedések
pokolégett düh

(Vigh Richárd)

Ne
üvölts,
fuldoklom
haragodtól
színfalad előtt.

(Mukli Ágnes)

A
dühös
dühének
dühössége –
dühtől dagadt fej.

(Balla Zoltán)

SZÉPSÉG

Ha
pirkad
a város,
szépség ébred
a fellegekben.

(Kutasi Horváth Katalin)

A
jóság
és szépség
testvérekként
élnek egymással.

(Ságiné Szűcs Klára Mária)

a
szépség
lényeddel
átüt rajtad
kiül arcodra

(Klotz Mária)

A
szépség
nem liheg,
nem tolakszik –
csak folyton árad.

(Balla Zoltán)

Ha
kárrog
a léted,
úgy is látod
a sok-sok szépet?

(Kutasi Horváth Katalin)

sok
bimbó
a faágon
színes szirmok
lelkekig nyílnak

(Dittrich Panka)

A
béke
elgurul.
Szépségalma
gördül helyette.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ha
igaz
szív dala,
finom lelket
széppel kápráztat.

(Kirkósa Andrea)

A
szépség
csalékony.
Átok rajta,
győzzön a jóság!

(Kutasi Horváth Katalin)

Szép
mindig
a világ,
ha lelkeddel
elvarázsolod.

(Ságiné Szűcs Klára Mária)

Rút
kacsa
szentesül,
hattyú tolla
lesz a palástja.

(Kutasi Horváth Katalin)

szép
és rút
rokonok
ellentétes
egységben járnak

(Klotz Mária)

A
vak is
érzi, hogy
mi a szépség,
pedig nem látja.

(Kutasi Horváth Katalin)

A
külső
szépség, báj
míg mulandó,
a belső örök...

(Szabóné Horváth Anna)

Egy
Múló
Állapot
Mely elillan
Csak álom marad

(Farkas Erzsébet)

A
szépség
mulandó,
a szeretet
örökös szentség.

(Balla Zoltán)

A
múltból
kitépett
emlék szebb lesz
utólag nézve.

(Kutasi Horváth Katalin)

A
szépség
relatív.
Milyen jó, hogy
kerek a világ!

(Mitiner Mária)

A
nap már
hanyatlik,
vére csordul,
szép a halála.

(Kutasi Horváth Katalin)

Tény,
hogy a
szépséget
is le lehet
hamar vetkőzni...

(Szabóné Horváth Anna)

Egy
könnycsepp
csillámlik
szép orcádon,
boldogság gyöngye.

(Kutasi Horváth Katalin)

a
szépség
csak vonzó
hosszú távon
nem kezelhető

(Klotz Mária)

Tény:
a szép
nőt sokan
irigylik és
ezrek csodálják.

(Balla Zoltán)

Ősz
Zenél
Színhárfán,
Levélhullás
Szépségtáncot jár.

(Dóczi Hajnal)

szép
amit
szeretünk
nekem SZÉPSÉG
egész világunk

(Bihary Emőke)

A
szívem
megremeg,
katarzistól
szépül a lelkem.

(Kutasi Horváth Katalin)

Szép
Lehet
Sok minden
Világunkban.
Járj nyitott szemmel!

(Vermes György)

Ő
szépnek
tart téged,
más csúnyának.
Azt nézd, ki mondja!

(Mitiner Mária)

Vén
arcom
ránccain
érezd-e még
mosoly melegét?

(Szabó Eszter Helka)

Nem
Azért
Szeretem,
Mert szép, hanem
Szép, mert szeretem.

(Ordas Andrea)

Oly
hamvas
virágod!
Hogy lehetne
óvni szépséged?

(Kutasi Horváth Katalin)

A
gyermek
mosolya,
tiszta lelke
a legszebb nekem.

(Ságiné Szűcs Klára Mária)

Szép
e kéz,
szép e szív,
és szép e szó.
Mily szép ez Egész!

(Kirkósa Andrea)

A
kóbor
álmokat
összegyűjtöm,
gyönyör a részem!

(Kutasi Horváth Katalin)

Szól
Szépség
Szelíden,
Szeretet száll
Szivárványszínbe.

(Dóczi Hajnal)

Az
igaz
mindig szép,
de a szépben
nem lehetsz biztos.

(Kutasi Horváth Katalin)

Dér
csípte
tűz-bokor.
Puszták pírja,
tüskés bozontja.

(Mukli Ágnes)

A
csend már
pengeti
békém húrját.
Szép dallam árad.

(Kutasi Horváth Katalin)

Hiú
ábránd
az örök
szépség, mert mint
minden: mulandó.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

A
szépség
talányok
hihetetlen
harmóniája.

(Petres Katalin)

A
rózsa
harmatos,
szirma hamvas,
szépséget izzad.

(Kutasi Horváth Katalin)

A
szépség
fogalom,
mi kellemes
szemnek és fülnek.

(Péteriné Jencski Erzsébet)

Por
és szmog
övezi,
míg márványos
szépsége örök.

(Kirkósa Andrea)

Szép
csipke
nemesít.
Hogy veri át
gondolkodásod?

(Kutasi Horváth Katalin)

Szép,
Ami
Érdekek
Nélkül tetszik.
Gyönyörködni jó!

(Vermes György)

Szó
Szépség
Szivárványt,
Szín pompában
Szeretetsugár.

(Dóczi Hajnal)

A
szépség
kevesek
adottsága –
ezért gyönyörű.

(Balla Zoltán)

Mag
belül
növekszik.
Külvilágra
ragyogás árad.

(Szabó Eszter Helka)

Most
szép vagy,
örülj hát,
öregedve
majd bölcsebb leszel.

(Ságiné Szűcs Klára Mária)

Szép –
aki
nyugalmat,
békességet
áraszt szívéből.

(Balla Zoltán)

Mert
Szépnek
Látlak én.
Szerető szem:
Csak ez kell hozzá.

(Varga Katalin)

Szép,
amit
csodálunk
érdek nélkül,
feltétel nélkül.

(Petres Katalin)

Gyöngy
terem:
szenny kúszik
kagylóhéjba,
s kínja e szépség.

(Kutasi Horváth Katalin)

FÉLTÉKENYSÉG

És
édes
virágom,
mért nem az én
kertemben nőttél?

(Benedek-Nikli Hunor)

Te
megint
nélkülem
indulsz útnak?
Maradj mellettem!

(Kutasi Horváth Katalin)

Most
kétely
fészkelte be
tölgyodúba.
Idegen madár.

(Szabó Eszter Helka)

A
világ
legrosszabb
iránytűje
a féltékenység.

(Klotz Mária)

Bár
lámpa
lehetnél!
Lekapcsolnám
gyönyörű fényed...

(Kutasi Horváth Katalin)

Egy
hajszál,
egy rúzsolt,
ne félj, ez nem
a világ vége!

(Ságiné Szűcs Klára Mária)

a
szomszéd
kertjében
mindig szebben
nyílnak a rózsák

(Győri Nagy Attila)

Vád
Amely
Fájóan
Alaptalan
És megalázó

(Farkas Erzsébet)

Nem
bízik
sem benned,
sem magában,
fél, félt, féltékeny.

(Petres Katalin)

Ne
szóljál
senkihez,
nekem éljél,
csak rám figyeljél!

(Kutasi Horváth Katalin)

Mint
kalic
madarat,
féltékenység
apaszt sápadtra.

(Milló Ildikó)

az
élet
oly rövid,
inkább szeress
ne légy féltékeny

(Klotz Mária)

Hogy
mi a
beteges
féltékenység?
Ketrecbe zárt lét!

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Csak
nekem
csillogtasd
összes bájod,
más sose lássa!

(Kutasi Horváth Katalin)

Ha
minden
a tiéd
lenne, akkor
hogy leszel boldog?

(Benedek-Nikli Hunor)

Csak
ülök
szobámban,
s tudom, te már
régén mást ölelsz.

(Takács Mária)

Ég
nyílna,
csillagok
csókolnának,
de másé vagy már.

(Szabó Eszter Helka)

Ha
Harag
Irigység
Jellemző rád
Üres a szíved

(Farkas Erzsébet)

Tűz
emészt.
Mint öled,
Féltékenység
sárga ördöge!

(Milló Ildikó)

Mint
önző
skorpió,
pusztít minden
igaz szerelmet.

(Petres Katalin)

mély
fekély
lelkeden
megmérgez a
vak féltékenység

(Klotz Mária)

Élj,
virulj,
de vigyázz,
ne öljön meg
a féltékenység!

(Balla Zoltán)

Csak
nekem
virágozz,
sose nyíljál
más örömére!

(Kutasi Horváth Katalin)

Mit
te meg
akarsz majd
szerezni, nem
hagynád meg másnak.

(Benedek-Nikli Hunor)

Az
igaz
szeretet
nem tűri a
féltékenységet.

(Balla Zoltán)

a
buta
birtoklás
féltékenyek
kábítószere

(Klotz Mária)

Nem
tetszik
csillogó
szembogarad,
másra vetetted.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ne
legyél
féltékeny!
Mint fában görcs,
lelked megöli.

(Balla Zoltán)

Ha
Szíved
Féltékeny
Lelked sivár
A szíved szegény

(Farkas Erzsébet)

A
gyarló
mindenkor
talál módot
irigykedni rád.

(Ságiné Szűcs Klára Mária)

A
nő, ha
anya lett,
féltékenyen
óvja gyermekét.

(Buday Anikó)

Nem
adlak
senkinek.
Igaz, enyém
sem lehetsz így már.

(Kutasi Horváth Katalin)

Fény-
lelkem
békéjén
sötét felhők
árnyékokot vetnek.

(Szabóné Horváth Anna)

ki
hinné,
hogy a szív
nemcsak szeret,
de féltékeny is!

(Klotz Mária)

Húz
Féltés
Gyanakodó
Kételyszálat
Szerelmesek közt.

(Dóczi Hajnal)

Te
virág!
Irigylem
tőled mátkám
tekintetét is!

(Kutasi Horváth Katalin)

Tó
tükre
nem csal meg
színét váltva
bazalthegyeket.

(Szabó Eszter Helka)

Zöld
szemű
szörny kísért.
Nem tudok már
megbízni benned.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

most
hallgass
más mesél
csalárdságról
szívemben féltés

(Lénárt Anna)

Az
igaz
szerelem
nem ismerhet
féltékenységet.

(Buday Anikó)

Csúf
démon
kerített
hatalmába:
féltékeny lettél.

(Kutasi Horváth Katalin)

Kit
szeretsz,
ne kínozd,
ne szorongasd
féltékenységgel!

(Balla Zoltán)

Dúl
Féltés
Vihara,
Felkorbácsol
Biztos szerelmet.

(Dóczi Hajnal)

Két
férfit
szerelem
sivataga
morzsol homokká.

(Szabó Eszter Helka)

Nincs
rosszabb
annál, kit
féltékeny férj
gyötör halálra.

(Balla Zoltán)

Ha
féltesz,
húsomba
mélyed hurkod,
s köteled megfojt.

(Kutasi Horváth Katalin)

A
féltés –
vigyázz, mert –
könnyen átcsap
féltékenységbe.

(Buday Anikó)

Te
ismét
új bútort
vásároltál?
Hogyan csinálod?

(Kutasi Horváth Katalin)

Csak
a hű,
szerető
ember érez
gyilkos fájdalmat.

(Ságiné Szűcs Klára Mária)

Sors
kegye:
vagy nekem.
Elhiggyem, hogy
csak az enyém vagy?

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Ne
kínozz!
Féltékeny
pillantásod
elcsattant ostor.

(Kutasi Horváth Katalin)

Lop
a Hold.
Féltékeny.
Idegen toll
csent fényessége.

(Varga Árpád)

Több
lájkot
szereztél.
Mivel vagy jobb?
Mellbedobással?

(Kutasi Horváth Katalin)

REMÉNY

Él,
éltet
a remény.
Hiszel neki,
bármit is ígér.

(Tuboly Erzsébet)

az
élet
könnyei
megtisztítják
a reménységet

(Klotz Mária)

Van
remény
utolsó
sóhajunkig,
mely égbe szállhat.

(Kutasi Horváth Katalin)

Tó
tükre
bazalthegy
csúcsát küldi.
Még megmászhatom.

(Szabó Eszter Helka)

Élj
telve
reménnyel,
remény nélkül
halott a lélek.

(Buday Anikó)

a
remény
hitet ad,
mégis szinte
megfoghatatlan

(Klotz Mária)

A
remény
rabjai.
Halálsoron.
Éltrevalók.

(Varga Árpád)

Ha
ezt is
elveszed
tőlem, végem,
illan reményem.

(Kutasi Horváth Katalin)

Kell
nekünk
szivárvány,
de ha nincs fenn,
alkotunk magunk.

(Petres Katalin)

Ha
Egyszer
Megrendül
A reményünk
A hit is elvész

(Farkas Erzsébet)

nézd,
lágyan
ringató
karjaidban
remény ébredez

(Klotz Mária)

Bár
elver
az eső,
szivárványt fest
a homlokomra.

(Kutasi Horváth Katalin)

holt
lelkek
között is
reményt keres
a végtelenség

(Klotz Mária)

Ha
kihuny
a Remény,
kopár szirten
haldoklik a lét.

(Petres Katalin)

Fél,
riad,
bennem szól,
Magányt talál:
Fészket rak félve.

(Milló Ildikó)

Nap
mint nap
új remény
születhet, és
nyújthatja kezét...

(Szabóné Horváth Anna)

Csíz
bontja
szárnyait
a fészekben.
Hiszi, hogy repül.

(Szabó Eszter Helka)

Tán
Van még
Esélyem
Befejezni
Amit elkezdtem

(Benedek-Nikli Hunor)

csöpp
reményt
stoppolok,
tódozgatok,
amíg van cérnám

(Klotz Mária)

A
remény
hal meg tán
utoljára.
Ez éltet engem.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Egy
Csodás
Pirkadat
Reménységet
Új esélyt ígér

(Farkas Erzsébet)

Rét,
virág,
rengeteg
élő titok
őrzi reményünk.

(Petres Katalin)

rút
rímmel
rendezem
reménykedő
rémtörténetem

(Klotz Mária)

Vágy
Azért
Hogy álmunk
Megvalósul
És sikeres lesz

(Farkas Erzsébet)

Szép
Világ,
Jó élet...
Még remélek,
Egyszer teljesül!

(Domokos Edit)

szép
szemed
szemezget
szerelmesen,
szórja a reményt

(Klotz Mária)

A
bimbó
ígéret:
szívderítő
virágpompát rejt.

(Petres Katalin)

Itt
vagyok
melletted
jóban-rosszban,
ez örök remény...

(Péteriné Jencski Erzsébet)

A
remény
fény sugar
életünknek
göröngyös útján.

(Buday Anikó)

hej,
fényes
jövőben
reménykedni
mindig szeretnék

(Klotz Mária)

Hol
remény-
villanás,
minden újra
csupa ragyogás.

(Petres Katalin)

A
tavasz
reménynek
hírnöke, és
új életre hív.

(Buday Anikó)

nem
hagyja,
hogy meghalj
bánatodban,
a remény éltet

(Klotz Mária)

Ha
nincsen
már semmid,
még akkor is
ott a reményed.

(Balla Zoltán)

Ne
aludj
el ma még,
világítsál,
reményt sugárizol.

(Kutasi Horváth Katalin)

A
sárga
út vezet.
Remény csillog
felvert porában.

(Kutasi Horváth Katalin)

a
remény
boldoggá
teszi lelked,
kiutat mutat

(Klotz Mária)

Én
Láttam
Az utcán
Egy kutyuskát
Tán befogadják

(Farkas Erzsébet)

Zöld
hajtás
sarjadt a
száraz fán,
s reményt virágzik.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ne
csüggedj,
új nap új
reményt hozhat,
bízzál magadban!

(Buday Anikó)

a
remény
egy érzés,
benned bujkál,
mint a szél, átjár

(Klotz Mária)

Kék
madár
boldogság,
s reményjelkép,
hiszek tebenned...

(Péteriné Jencski Erzsébet)

Bár
koppan
a létem,
remény csendül
a visszhangjában.

(Kutasi Horváth Katalin)

Bősz,
csalfa
ámító,
de nélküle
semmi értelme.

(Petres Katalin)

Szép,
huncut,
csillogó
szemedben már
látom a reményt.

(Buday Anikó)

Ha
fényes
csillagot
látsz az égen,
remény születhet.

(Kutasi Horváth Katalin)

A
remény
utolsó
fény sugara
te vagy lelkemben...

(Péteriné Jencski Erzsébet)

Szép
hajnal
mártózik,
tó tükrében
reménység csillan.

(Kutasi Horváth Katalin)

A
remény
az, ami
életben tart
sok szegény embert.

(Buday Anikó)

Adj
reményt,
különben
elenyészek,
lehull virágom.

(Kutasi Horváth Katalin)

a
lelkem
is épül
bizakodva,
sok reménységtől

(Klotz Mária)

Nem
vágyom
vagyonra,
csak arra, hogy
rám mosolyogjon.

(Szabó Eszter Helka)

A
remény
olyan, mint
az éji hold,
utat mutathat.

(Buday Anikó)

IHLET

Egy
üres
papírlap
árválkodva
jelzi hiányod.

(Mitiner Mária)

Szó
szövi
hálóját
messze űzött
gondolatoknak.

(Szabó Eszter Helka)

Jég
karcol
virágot
ablakomra:
ihletem rajzol.

(Kutasi Horváth Katalin)

ha
megszáll,
émelygek,
kipirulok,
ihlettől írok

(Klotz Mária)

Egy
árva
nagyító
élesíti
a szivárványt.

(Szabó Eszter Helka)

Szál
virág
a réten,
árvasága
bíz megihletett.

(Buday Anikó)

Fák
között
tántorgok,
botladozok
fiktív erdőben.

(Szabó Eszter Helka)

Nincs
velem,
hiányzik.
Ihlet nélkül
elveszett vagyok.

(Mitiner Mária)

Az
ihlet
szülte szép
álmaimat,
beleszótt Téged.

(Buday Anikó)

Szép
szavak
zúdulnak,
ihlet hajtja
őket malmomra.

(Kutasi Horváth Katalin)

Jó
látni
lélekkel,
ami máskor
rideg és szórtlan.

(Szabó Eszter Helka)

Szó
szárnyal
felhőkben.
Átbucskázik
üres papíron.

(Szabó Eszter Helka)

így
szülők
verseket
szétronppenek
olykor jegyzetlen

(Bihary Emőke)

A
festőt
ihlette
szép női test,
melyből aktot fest.

(Buday Anikó)

Ha
hozzám
szegődnél,
nem zavarna
rím, s ritmusképlet.

(Kutasi Horváth Katalin)

Az
Ihlet
Vagy van, vagy
Nincs. És ha nincs,
Fene megette!

(Vermes György)

A
szürkék
vonóját
messze dobtam,
ez saját dallam.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ház,
hol élt
anyám és
apám, lelkem
ihletet merít.

(Buday Anikó)

Mit
remél
poétánk
az ihlettől
tehetség híján?

(Szabó Eszter Helka)

Van,
vagy nincs.
Megrohan,
majd eltűnik.
Örök körforgás.

(Mitiner Mária)

Vad
indák
gyűrűjét
elmetszettem,
nem fojtogatnak.

(Kutasi Horváth Katalin)

Szál
gyertya,
imakönyv,
ráncos kezek,
nézd! Megihletett.

(Buday Anikó)

Itt
fészkel
történet
gyurgyalagja.
Szöveggé gyúrom.

(Szabó Eszter Helka)

A
fegyver
elnémít,
minden mûzsa
hallgat ilyenkor.

(Kutasi Horváth Katalin)

Jó,
ha van,
főként, ha
boldogság a
marasztalója.

(Szabóné Horváth Anna)

A
múltam
mindennap
kísért: írnom
kell, amit diktál.

(Boga Bálint)

Te,
András,
ihlet vagy,
boldogságom,
drága kisfiam!

(Péteriné Jencski Erzsébet)

Jöjj,
Múzsám,
Csak csókolj,
Ahol éred!
Valami csak lesz!

(Vermes György)

Jó
vendég:
ihletem
megjött hozzám,
s felszabadított.

(Kutasi Horváth Katalin)

Szép
gyöngyök,
jó ihletek,
guruljatok,
lánccá fűzlek én!

(Kutasi Horváth Katalin)

Fáj
féreg-
élete.
Néha érzi,
írni kell róla.

(Szabó Eszter Helka)

Az
ihlet
Istenek
áldása az
emberiségnek.

(Buday Anikó)

Az
elmém
fényesebb.
Ihlet lakja.
Meddig uralja?

(Kutasi Horváth Katalin)

Ki
tudja,
az ihlet
honnán hová
viszi rímeim?

(Petres Katalin)

Úgy
érezem,
van még, mi
megmozgatja
őszülő lelkem.

(Boga Bálint)

A
 lelkem
 nyugtalan.
 Írnom kell hát,
 hajszol az ihlet.

(Kutasi Horváth Katalin)

Forr
 leve
 szőlőnek.
 Vinkó lesz, vagy
 aszú vers talán?

(Szabó Eszter Helka)

Vers,
 ihlet,
 akarat,
 toll, papír
 összessége kell.

(Buday Anikó)

Ha
 néha
 utolér
 szenvedélyem,
 rímekbe kerget.

(Kutasi Horváth Katalin)

Csúf
 világ
 nem kaphat
 szívalakú
 versöntőformát.

(Szabó Eszter Helka)

Báb
 leszek
 kezében.
 Megszólaltat,
 vezeti tollam.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ha
szóba
költözik
a fájdalom,
le tudom írni.

(Szabó Eszter Helka)

Egy
röpke
gondolat
voltál csupán,
regénnyé váltál.

(Ságiné Szűcs Klára Mária)

Míg
nem jön
az ihlet,
ez csak papír-
pazarlás, nem vers.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Egy
finom
pöccintés
tollam hegyén,
s indul a tinta.

(Kutasi Horváth Katalin)

kell
újra
valami
megindító
az alkotáshoz

(Győri Nagy Attila)

Egy
málló
bazaltba
égett vágyról
jó volna írni!

(Szabó Eszter Helka)

kín
írni
gyötremelem
kizokogni
jelekké a bűnt.

(Szabó Eszter Helka)

Nem
látom,
de érzem:
itt a Múzsám,
vezeti tollam.

(Kutasi Horváth Katalin)

Az
ihlet
nagyító.
Őt mutatja
pőréen és tisztán.

(Szabó Eszter Helka)

Nem
Tudok
Alkotni,
Csókokod nélkül
Üres könyv vagyok.

(Ordas Andrea)

Csepp
jajdul
ujjamon.
Téged benne
látalak, megírlak.

(Szabó Eszter Helka)

Mi
zúg a
fülemben?
Furcsa szellő:
szavak osonnak.

(Kutasi Horváth Katalin)

VÁGYAKOZÁS

Tűz
ragyog
szemedben,
vágyakozás
csillagtengere.

(Milló Ildikó)

Bár
élek,
néha csak
vegetálok.
Pezsegni vágyok!

(Kutasi Horváth Katalin)

A
vágy hajt
Feléd a
mindennapok
hajszájában is.

(Boga Bálint)

Lét
vizét
elhoznám
Üveghegyen
túlról, jó apám.

(Szabó Eszter Helka)

Van
olyan,
hogy vágyod
a jövő titkát,
egyszer csak eljő.

(Klotz Mária)

Ha
pille
lehetnék,
messze szállnék,
nem érnék földet.

(Kutasi Horváth Katalin)

Szent
helyen
kívánok
megbocsátást
hűtlenségemért.

(Szabó Eszter Helka)

A
szívünk
kis titkos
bölcsőjében
ringó gondolat.

(Szabóné Horváth Anna)

Szép
fájás.
Hiányzol
egyre jobban.
Mardos hiányod.

(Kutasi Horváth Katalin)

ne
vágyódj
az után,
ami nem a
te tulajdonod

(Klotz Mária)

Vagy,
voltál
és leszel
vágyaimnak
örök Vénusza.

(Boga Bálint)

Ne
aggódj,
vágyakozz,
aktívan élj,
mindent elérhetsz.

(Ságiné Szűcs Klára Mária)

Ma
vágyhatsz
bármire,
holnapután
messzire illan.

(Mayer Zsó)

nem
enged
el a vágy,
mindig velem
marad, simogat

(Klotz Mária)

A
síron
két rózsza
nyílt nyomban,
s összehajoltak.

(Kutasi Horváth Katalin)

Meg
Kell majd
Tanulnunk
Vágyakozni
Arra, mi miénk!

(Vermes György)

A
fűzfa
lehajolt,
látni vágyta
halak országát.

(Kutasi Horváth Katalin)

Szív
Eped
Szerető
Szerelmének
Szív-melegére.

(Dóczi Hajnal)

Ma
sem jött.
Vágyam már
az égig ér.
Könnyem is fogytán.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Egy
fényes
csillagban
őrzöm álmom.
Soká ragyogjon!

(Kutasi Horváth Katalin)

Vágy
lobban,
borzongok.
Szenvedélyünk
már olthatatlan.

(Mitiner Mária)

Bősz
tenger
habjai
felkavarnak,
Vágyaim zúgják.

(Kutasi Horváth Katalin)

Azt
hittem,
ha érted
élek, egyszer
enyém leszel majd.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

A
tenger
messzire
vinne innen.
Bár belefolynék!

(Kutasi Horváth Katalin)

Egy
vágyra
alapozni
házasságot
szerencsejáték.

(Szabó Eszter Helka)

Jól,
jobban
csinálni
minden dolgot –
ős vágyakozás.

(Petres Katalin)

Nem
Pénzre
Vágyom én.
Szeretetre,
Igaz barátra.

(Varga Katalin)

egy
vágyban
virágzik,
testünk, lelkünk
szerelmünkben él

(Klotz Mária)

Légy
Velem,
érintsd meg
testem, lelkem!
Csak erre vágyom!

(Ordas Andrea)

Egy
árva
villamos
vágya jajdul:
Bár sínen lennék!

(Kutasi Horváth Katalin)

Egy
Álom –
Szeretném!...
Vágyam tárgya
Mindig csak Te vagy!

(Domokos Edit)

Mert
Vártam
Gyerekként
Szép Karácsonyt,
Angyalok jöttét.

(Varga Katalin)

Vágy,
Ami
Feltámad,
S szerelmessé
Varázsol minket.

(Vermes György)

Vágy
Vágyik
Valóság
Világában
Valóra válni.

(Dóczi Hajnal)

Kis
bimbó
koromban
nyílni vágytam.
Elvirágoztam...

(Kutasi Horváth Katalin)

Kék
égben
hófehér
báránfelhő:
bárcsak elérném!

(Kutasi Horváth Katalin)

egy
illat
emléke
felidézi
az elmúlt csodát

(Győri Nagy Attila)

Ha
búcsút
mondanál
vágyaidnak,
megsemmisülnél!

(Kutasi Horváth Katalin)

Könny
pereg.
Szenvedek.
Miért vagy oly
elérhetetlen?

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Bár
motor
lehetnék!
Elrobognék
a messzeségbe...

(Kutasi Horváth Katalin)

Ó,
Bárcsak
Lennél már
Végre enyém!
Régről akarlak!

(Domokos Edit)

ha
nagyon
akarod,
beteljesül
életed vágya

(Klotz Mária)

Ha
időm
lejár majd,
szép halálom
álmban érjen!

(Kutasi Horváth Katalin)

Tűz
izzik
szemünkben,
lánggra lobban
a vágyakozás.

(Petres Katalin)

Jó
Lenne
Álomból
Valóságot
Világba hozni.

(Dóczi Hajnal)

Te
minden
örjítő
titkos vágyban
benne tündökölsz.

(Mitiner Mária)

Ha
sorsom
engedné,
veled boldog
lennék. Vágyom rád.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Vágy
tüze,
éltető!
Lángja űz-e?
Forrón égető!

(Lylamanesha Sherana)

Csak
szabad
szeretnék
lenni végre,
s világot látni!

(Kutasi Horváth Katalin)

már
érezem
hiányát
szabadságom
óceánjának

(Győri Nagy Attila)

Nem
bízom
senkiben,
magamnak kell
mindent elérnem.

(Ságiné Szűcs Klára Mária)

Ő
tőlem
oly távol van,
mint földtől az
ég. Elérhetem?

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Mert
nehéz
elérni,
jobban vágylak,
még inkább kellesz.

(Kutasi Horváth Katalin)

VÉLETLEN

Mert
Tudod,
Így történt
Véletlenül
Meg, készakarva...

(Varga Katalin)

Vél
véled
véletlen
találkozást
szerelem hava.

(Szabó Eszter Helka)

Hát
minden
véletlen
törvényszerű,
s kijátszhatatlan?

(Kutasi Horváth Katalin)

Azt
mondják,
nincsenek
véletlenek.
Szerintem vannak.

(Mitiner Mária)

Ha
Murphy
láthatná,
mosolyogna:
Ez nem véletlen!

(Kutasi Horváth Katalin)

Az
Nem lesz
Véletlen,
Ha szemedre
Csókot lehelek.

(Huisz Andrea Gabriella)

egy
boldog
pillanat
szemkontaktus
véletlen varázs

(Klotz Mária)

Ha
erre
járnék, az
nem véletlen.
Látni akarlak!

(Kutasi Horváth Katalin)

Rá
az van
csak bízva,
ami nem a
terv szerint halad...

(Szabóné Horváth Anna)

Pont
erre
sodródtam.
Nem figyeltél.
Belém evezteél.

(Kutasi Horváth Katalin)

Így
Isten
kavarta
forgószélbe
teremtményeit.

(Szabó Eszter Helka)

Nem
hiszek
csodában,
s véletlenben.
Így kellett lenni!

(Kutasi Horváth Katalin)

Úgy
hitted,
véletlen
szirombontás
ez a szerelem?

(Milló Ildikó)

Én
Tudom,
Te még nem,
Hogy itt vagyok,
Ez csak véletlen.

(Domokos Edit)

A
„direkt”
túl rideg.
Mondjuk inkább:
„Véletlen volt csak.”

(Kutasi Horváth Katalin)

Tudd,
Hogy a
Véletlen
Nem létezik,
Csak mi hisszük azt!

(Vermes György)

Vélt
Valót,
Véletlen
Valóságot,
Verhetetlen volt.

(Dóczi Hajnal)

Pénz
sült ki
kalácsban.
Rád éhezem,
foszlós szerencse!

(Szabó Eszter Helka)

egy
testi
szerelem
véletlenül
életté válik

(Klotz Mária)

Egy
nem várt
villanás.
Elszámoltam
a mennydörgésem.

(Kutasi Horváth Katalin)

Jó
lenne
csak úgy, sors
keze által
társra találnom.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Nem
Hittem
Neked sem,
Pedig igaz.
Így lett véletlen.

(Varga Katalin)

Ó,
milyen
a sorsunk,
véletlenül
megszerettelek.

(Mitiner Mária)

azt
hitted
figyellek
akaratlan
pillantottam rád

(Lénárt Anna)

Még
mindig
bíزم a
szerencsémben,
hiszen forgandó.

(Kutasi Horváth Katalin)

A
vonat,
melyen rég
megláttalak,
jövönket hozta.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Te!
Soha
Nincsenek
Véletlenek.
Ezt jegyezd meg jól!

(Huisz Andrea Gabriella)

Sok
tüske
felsebzett.
Gondolod, a
tiedtől vérzek?

(Kutasi Horváth Katalin)

Nem
fáj, hogy
tánc közben
véletlen a
lábamra léptél.

(Péteriné Jencski Erzsébet)

Nem
vettem
észre, így
beleléptem,
szerencsém lesz tán.

(Kutasi Horváth Katalin)

a
ritka
véletlen
ellen ne küzdj,
úgyis megtalál

(Klotz Mária)

Egy
apró,
óvatlan
hangsúlyoddal
levered álmom.

(Kutasi Horváth Katalin)

Élsz
Élek
Sors fáját
Fogja karunk
Most találkoztunk

(Juhász Pál)

Hát
ilyen
világba
dobott hatost
nekem a sors!

(Szabó Eszter Helka)

Csak
Néztem.
Ilyen nincs!
Rád találtam.
Ezt a véletlent!

(Varga Katalin)

Ok
Okol
Oktalan
Okozatot,
Ok nélkül lett meg.

(Dóczi Hajnal)

Ha
lenne,
ha volna,
ami nincsen –
az csak véletlen.

(Balla Zoltán)

Csak
tudnám
pontosan,
ide mégis
hogyan keveredtem?

(Kutasi Horváth Katalin)

Van,
vagy nincs
véletlen,
véelhetően
véleménytől függ.

(Petres Katalin)

Csak
puszta
véletlen:
akkor és ott
egymásra néztünk.

(Tuboly Erzsébet)

A
szándék
túl kevés.
Véletlenül
történhet bármi.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ha
mindig
ugyanott
botlanék meg,
véletlen volna?

(Kutasi Horváth Katalin)

A
törött
tükörben
véletlenül
láttam meg arcod.

(Buday Anikó)

Nincs
semmi
véletlen,
csak ami szép,
ami kéretlen.

(Balla Zoltán)

Két
szempár
össztüze
lélekfonat,
véletlen csoda.

(Szabó Eszter Helka)

CSALÓDÁS

Szép
szavak
mézíze
váratlanul
megkeseredett.

(Tuboly Erzsébet)

Hát
kígyót
öleltem?
Átok mardos
rám tekeredvén.

(Kutasi Horváth Katalin)

a
remény
álomkép
melegága
a csalódásnak

(Klotz Mária)

Azt
mondtad,
viruljak.
Nem gondoztál.
Virágom porban.

(Kutasi Horváth Katalin)

Báb
voltam
kezedben,
marionett.
Lehajítottál.

(Szabó Eszter Helka)

Sok
Kudarc
Amelyek
Szíven szúrtak
S a földre rogytam

(Farkas Erzsébet)

fény
ragyog,
kacsint a
remény, ha nem
csalódom másban

(Klotz Mária)

Még
várom
a csodát,
felkészülve
a csalódásra.

(Petres Katalin)

Lám,
fényes
máz alatt
most megláttam
igazi arcod.

(Tuboly Erzsébet)

Ma
reggel
rájöttem:
nincs már miért
küzdenem többé.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Szép
voltál,
amíg csak
nem beszéltél.
De kár, hogy szóltál!

(Kutasi Horváth Katalin)

Mily'
furcsa
kettősség!
Méz és öröm,
angyali átok!

(Kutasi Horváth Katalin)

Lány
Elment
Köddé vált
Karcsú alakja
Ősz homályában

(Juhász Pál)

Ül
templom
csendjében.
Kulcsolt keze
nem oldja vétkét.

(Szabó Eszter Helka)

Föld
borít
csalódás
illatába
betemetkezem

(Milló Ildikó)

Azt
hittem,
szeretsz még.
Csalódnom kell –
rútul becsaptál.

(Balla Zoltán)

ne
adj még
egy esélyt
másnak, mert az
csak önámítás

(Klotz Mária)

Azt
hittem,
barát vagy.
Elárultál.
Hátamban töröd.

(Kutasi Horváth Katalin)

Az
ember
szívének
húrja pattan,
s hull darabokra...

(Szabóné Horváth Anna)

ó,
kérlek
ne keress,
csalódásom
már elfeledtet

(Klotz Mária)

Hát
Megcsalt
A szemed?
A nejed? Vagy
Talán mindkettő?

(Vermes György)

szív
megtört,
váratlan
fájdalommal
csalódva retteg

(Klotz Mária)

Azt
mondtad,
örökké.
Tíz év után
mégis elhagytál.

(Kutasi Horváth Katalin)

Fáj,
ha csalódsz,
de állj fel,
emelt fővel
újra kezdheted.

(Buday Anikó)

Egy
lóra
tettem fel
összes pénzem.
Csak második lett.

(Kutasi Horváth Katalin)

Hisz
Hittem
Eddig is
Benned, hogyhogy
Ellenem fordulsz?

(Benedek-Nikli Hunor)

Tudj
ésszel
csalódni!
Lelkednek is
jobb gyógyírja lesz.

(Balla Zoltán)

Vágy,
izzó
szenvedély
voltál, maradt
sajgó hiányod.

(Mitiner Mária)

Még
mindig
szédítesz.
Szép szavadnak
súlyos az ára.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ó,
milyen
gusztusos,
csábos étel!
Belekóstoltam...

(Kutasi Horváth Katalin)

Nem
tudlak
Feledni.
Még bennem élsz.
Fáj a csalódás.

(Varga Katalin)

Rossz
Érzés
Csalódni
Mert fáj a szív
Nem tud már bízni

(Farkas Erzsébet)

Csak
egyszer
okozhatsz
nagy csalódást,
többször nem lepsz meg.

(Petres Katalin)

Oly
nagynak
képzeltem!
Elém állott
egy törpe ekkor...

(Kutasi Horváth Katalin)

Köd
lep
Csalódás
hamuja száll
Szerelmünk sírban

(Milló Ildikó)

Élt
Álmot,
Csalódás
Hozott halált,
Lét szertefoszlott.

(Dóczi Hajnal)

Szél
fújta
sóhajom.
Írányt váltott.
Hogy jut el hozzád?

(Kutasi Horváth Katalin)

Csak
az tud
csalódást
okozni, ki
szívedben él.

(Buday Anikó)

Jó
érzés,
bizsergés,
szenvedély, mind
szertefoszlott már.

(Mitiner Mária)

Csal,
csaló,
csalódik,
csalódás: mind
egy töről fakad.

(Péteriné Jencski Erzsébet)

Azt
hittem,
semmi baj,
sínen vagyunk.
Kisiklott létünk.

(Kutasi Horváth Katalin)

A
deres
fájdalmas
igazságát
Matyi felmérte.

(Kutasi Horváth Katalin)

Por
után
kutatok
szirmaidban
nektártalanul.

(Szabó Eszter Helka)

A
remény
elűszott,
nincs itt semmi
kapaszkodója.

(Kutasi Horváth Katalin)

mint
fagyos
jégcsapok
hazugságok
rút csalódások

(Klotz Mária)

Szép
hajónk
elsüllyedt.
Cápa volt, mit
szigetnek néztem.

(Kutasi Horváth Katalin)

Én
Hittem
Hízeltgő
Szép szavaknak
Sajnos becsaptak

(Farkas Erzsébet)

Seb,
ami
nem heged
akkor sem, ha
megbocsátanak.

(Szabó Eszter Helka)

a
hitvány
csalódás
boldogtalan
megsemmisülés

(Klotz Mária)

Jó,
lehet,
tévedtem,
a csalódás
csontomig hatol.

(Petres Katalin)

Egy
hokis
megtetszett.
Levetkőzött.
Alig találtam...

(Kutasi Horváth Katalin)

nagy
kővé
meredtem,
csalódástól
némává lettem

(Klotz Mária)

Egy
eszme
vezérelt
régen minket.
Hát nem emlékszel?

(Kutasi Horváth Katalin)

SIKER

a
sikert
becsüld meg,
nehezen jön,
gyorsan távozik

(Klotz Mária)

A
siker
kétélű
fegyver lehet,
szerénység-hóhér.

(Kutasi Horváth Katalin)

ne
várj a
sikerre,
tégys is érte
folyamatosan

(Klotz Mária)

Szép
dolog
a siker,
de göröngyös
az elérése.

(Balla Zoltán)

Két
angyal
lehel ránk
lélekmélyről
győzelmet, bukást.

(Szabó Eszter Helka)

Az
éjben
hiába
csillogsz, mások
túltündökölnek.

(Kutasi Horváth Katalin)

Míg
Siker
Ideér,
Sok veríték
Ül homlokodra.

(Domokos Edit)

A
Siker
Azoké
Kik elesnek
Mégis felállnak

(Farkas Erzsébet)

Fény,
siker
soha sincs
árnyoldal és
küzdelem nélkül.

(Balla Zoltán)

a
siker
mit ér, ha
jutalmáért
nem te dolgoztál?

(Klotz Mária)

Nem
minden
kell, hogy csak
a sikerről
szóljon, kell, hogy élj!

(Buday Anikó)

A
munka,
akarat
és kitartás
hozhat csak sikert.

(Ságiné Szűcs Klára Mária)

Vélt
siker
árnyéka
vetül. Rettent
hiányod fénye.

(Milló Ildikó)

Ha
kínál
majd néha
méz-kelyhéből,
szívesen iszom...

(Szabóné Horváth Anna)

Tedd,
amit
tenned kell,
s megszületik
csendben a siker.

(Boga Bálint)

Sok
sikert
kívánok
minden író-,
költőtársamnak!

(Buday Anikó)

Már
az is
nagy siker,
ha tiszteled,
aki sikeres.

(Balla Zoltán)

nem
siker
az, ha más
munkájával
ékeskedve élsz

(Klotz Mária)

Tett
Érte,
Elérte,
Magasra ért,
Gátját legyőzte.

(Dóczi Hajnal)

úgy
vágytam
elérni
a napot, most
már nekem ragyog

(Győri Nagy Attila)

Benn
Halk hang
Szólal meg,
Megcsináltad,
Amiért küzdteél.

(Benedek-Nikli Hunor)

Sok
Sikért
Kívánok!
Így köszöntik
Egymást a pékek!

(Vermes György)

Ne
hagyd, hogy
munkádat,
sikeredet
elvegyék tőled!

(Klotz Mária)

Az
vágynak
sikerre
a legjobban,
aki tagadja.

(Szabó Eszter Helka)

Ha
nagy a
sikered,
akkor legyél
a legszerényebb!

(Balla Zoltán)

Hold
porát
taposni,
bolygót mérni
óriáslépés.

(Szabó Eszter Helka)

Kell
hozzá
szerencse,
és hogy jókor
légy jó helyeken!

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

A
siker
mulandó,
állandóan
kell tenni érte.

(Klotz Mária)

A
Siker
Kulcsai:
Kemény munka
És a szorgalom

(Farkas Erzsébet)

A
siker
ösztönző
a léleknek,
csodákra képes.

(Buday Anikó)

Mit
ér a
siker, ha
nincs már kivel
azt megosztanod?

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Nem
tudtam
repülni.
Hittél bennem,
így szárnyra kaptam.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ne
csillogj,
ha siker
látogat meg!
Belül köszönd meg!

(Boga Bálint)

Egy
siker
egyre több
alkotásra
serkentő töltet.

(Petres Katalin)

Mit
ér, ha
halálunk
után fedez
fel majd az élet?

(Szabó Eszter Helka)

ó
élet
születés
önmagában
sikertörténet

(Klotz Mária)

Ha
nem vagy
rugalmas,
sikereid
elfelejtődnek.

(Mayer Zsó)

Az
élet
Veled szép,
csodálatos,
sikeres lehet.

(Buday Anikó)

A
siker
pillanatnyi,
de küzdésed
halálodig tart.

(Balla Zoltán)

Cél
Hívta,
Erejét
Összegyúrta,
Feljutott csúcsra.

(Dóczi Hajnal)

Ha
sikert
sikerre
halmozol, azt
hiszed, boldog vagy?

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Ne
csak vágyj
sikerre,
tégy is érte:
akkor lesz tiéd.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Ág
sarjadt
a meggyfa
derekából.
Jót tett a metszés.

(Szabó Eszter Helka)

A
siker
veszélyes
kábitószer,
ha fejedbe száll.

(Petres Katalin)

A
Hírnév
Dicsőség
Nem ér semmit
Ha nincs szeretet

(Farkas Erzsébet)

Nem
döntő
az, hogy más
sikeres-e,
hanem te légy az!

(Balla Zoltán)

Kis
siker
lehet egy
nagy lépés az
életünk során.

(Buday Anikó)

Azt
hiszed,
sikeres
vagy, azután
összedől minden.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Az
siker,
ha magad
elégedett
vagy önmagaddal.

(Péteriné Jencski Erzsébet)

Nincs
siker,
dicsőség,
ha nem izzadsz
érte sohasem.

(Balla Zoltán)

Azt
mondod,
sikeres
vagy, én viszont
azt mondom: boldog.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

A
siker,
ragyogás
nem mindig
érdem szerint jár.

(Petres Katalin)

A
siker
törékeny,
jól vigyázz rá,
becsüld meg nagyon!

(Klotz Mária)

GYŰLÖLET

Ha
gyűlölsz,
gyűlölet
fojtja torkod,
átkokat csuklasz.

(Kutasi Horváth Katalin)

Nem
tudlak
szeretni.
Gyűlöljelek?
Túl nehezet kérsz!

(Kutasi Horváth Katalin)

Hit
épít
templomot,
de gyűlölet
rombolja porig.

(Szabó Eszter Helka)

Hogy
lehet
egy szívvel
szeretni és
gyűlölni éppúgy?

(Kutasi Horváth Katalin)

gyér
gyógyír
gyomrodnak
gyűlölködve
gyógyítalt inni

(Klotz Mária)

Nem
tudod,
miért, de
gyűlölnöd kell,
bár szíved mást súg.

(Kutasi Horváth Katalin)

Szép
testű
boszorkány
ültet beléd
gyűlöletmagot.

(Szabó Eszter Helka)

Mi
az, ami
rágja a
lelked? Miért
gyűlölsz másokat?

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Hős
ringat
Gyűlölet
paplanában
kajánul, csalón.

(Milló Ildikó)

kár
magad
utálni,
ha nem akarsz,
úgysem változol

(Klotz Mária)

Ha
harag
járja át
szíved táját,
eltorzul léted.

(Kutasi Horváth Katalin)

Most
szíved
elárvult.
Magányt gerjeszt.
Utálat jár át.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ott
Látom
Szemedben
Szereteted,
Távozz, gyűlölet!

(Varga Katalin)

a
gyenge
jellemű
ember gyűlöl
szeretet helyett

(Klotz Mária)

Nem
értem,
hogyan lehet
meggyűlölni
azt, kit szerettünk.

(Ságiné Szűcs Klára Mária)

Ne
vessük
gyűlölet
méreg-magját
éltető földbe!

(Szabóné Horváth Anna)

Már
hangol
a ködkürt.
Villám fénylik
szembogaradban.

(Kutasi Horváth Katalin)

A
bosszú
mételyez.
Át is hangol,
gyilkossá formál.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ha
gyűlik
benned a
harag, egyszer
csak gyűlölni fogsz.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Nem
alszik
sohasem
ki a lángja,
Lucifer szítja.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ölj
Tudat
Szándékos
Gyilkos ösztön
Harag szava szól

(Juhász Pál)

A
harag
megmérgez,
gyűlölettel
fertőzi vérünk.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ha
Gyűlölsz,
Nem marad
Időd arra,
Hogy élj és szeress!

(Vermes György)

Csúf
hályog
szemedén,
elvakíthat,
szabadulj tőle!

(Kutasi Horváth Katalin)

van,
aki
magát sem
fogadja el,
gyűlöli testét

(Klotz Mária)

Nem
vagyok
közömbös.
Mit kezdjek hát
utálatommal?

(Kutasi Horváth Katalin)

Jó
lenne
haragtól
mentesen, nem
gyűlölve élni.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

A
Gonosz
gyűlölet
mosolyában
ölelt magához.

(Milló Ildikó)

Gyűl
Gyötrő
Gyűlölet,
Gyötrellemmel
Gyengíti testem.

(Dóczi Hajnal)

Nem
épít,
csupán csak
rombol egyre.
Vigyázz, rád omlik!

(Kutasi Horváth Katalin)

Nem
Jó ez.
Úgy érzem,
Gyűlölsz engem.
De én szeretlek.

(Varga Katalin)

Bús
Lelkem
Fuldoklik
A GYŰLÖLET
levegőjében

(Bihary Emőke)

Nem
erre
születtél,
szeretni csak.
Elfelejtetted?

(Kutasi Horváth Katalin)

Tör
és zúz,
mert gyalgó
lelkét folyton
gyűlölet rágja.

(Balla Zoltán)

A
bosszú
beérett.
Arathatod
hetedízíglén!

(Kutasi Horváth Katalin)

Blog
nyílik,
kommentek
zsákja szája:
gyűlöletgombóc.

(Szabó Eszter Helka)

A
gyengék
sajátja
a gyűlölet,
ne gyűlölj soha!

(Péteriné Jencski Erzsébet)

Ne
gyűlölj
soha mást,
mert lelkednek
özön lesz kínja!

(Balla Zoltán)

Én
Sokszor
Akartam,
Próbáltam, de
Nem gyűlöllek én.

(Huisz Andrea Gabriella)

A
fullánk
bennem van.
Méhed mérges,
haragot termel.

(Kutasi Horváth Katalin)

A
bosszú
álnok gög –
mérgek mérge
a szív bugyrában.

(Balla Zoltán)

Ha
beléd
költözött,
felemészt majd,
hatásos méreg.

(Kutasi Horváth Katalin)

Két
szeme
forog, vad
dühét fújja
tágas orrlikán.

(Balla Zoltán)

A
kürtő
zokogja
bazaltkőbe
tűz gyűlöletét.

(Szabó Eszter Helka)

Ha
sötét
lelkedet
beragyognám,
kimúlna átkod?

(Kutasi Horváth Katalin)

Gyűl,
gyűlöl,
gyűlölet,
gyűlölködés,
szeretetből él...

(Péteriné Jencski Erzsébet)

Nem
mossa
le rólunk
gyűlöletünk
lágy eső csöppje.

(Kutasi Horváth Katalin)

Nem
gyűlöl
többé, ha
játszani tudsz
lélekcsestellóján.

(Szabó Eszter Helka)

Ha
hideg
szíveket
átmelengetsz,
elfojtod átkuk.

(Kutasi Horváth Katalin)

Nos,
miként
szeretlek?
Úgy, hogy felér
a gyűlölettel.

(Várhegyi Istevéan István)

Nem
Fárad
Gyűlölet
Gonoszságra
Bírní barátot.

(Dóczi Hajnal)

Mi
végre
a bosszú?
Csak megöli
önnön lelkedet.

(Balla Zoltán)

Kérj
szívet
szeretni,
hisz csak gyűlölsz,
s felőrlöd lelked.

(Kutasi Horváth Katalin)

PÉNZ

Ülsz
manna-
halmokon,
és elhiszed,
csak ez az élet.

(Balla Zoltán)

Bár
pénzzel
messze jutsz,
nincsen ára
a szeretetnek.

(Kutasi Horváth Katalin)

pénz
helyett
egy kártya
mutatja meg
gazdagságodat

(Klotz Mária)

Pénz
csörög
markodban,
a koldulás
fillérnyi ára.

(Szabó Edit Irma)

Az
igény
formálja,
karcsúsítja
a bankszámládat.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ki
mondja,
azt vallja,
nem boldogít,
sosem volt szegény.

(Ságiné Szűcs Klára Mária)

Ha
pénzed
imádod,
boldogtalan
maradsz örökre.

(Tuboly Erzsébet)

Pénz
Halma
Hatalom
Kiváltsággal
Gyilkos ösztönnel

(Juhász Pál)

Pénz
emel
védfalat
nemtelen hős
magán szigetén

(Milló Ildikó)

Nincs
olyan
sok arany,
ami felér
cseppkőcsipkével.

(Szabó Eszter Helka)

Ha
pénzért
lehetne
kapni, vennék
jó egészséget.

(Kutasi Horváth Katalin)

Te
Júdás
módjára
elárulnád
barátságunkat?

(Kutasi Horváth Katalin)

Mit
Ér a
Pénzed, ha
Istened nem
volt és nem is lesz?

(Dobó Georgina)

fél
cérna
elszakadt,
bábu vagyok
porban, pénztelen

(Szabó Eszter Helka)

Pénz
pénzhez
házasul.
Bevállik az
érdekszövetség?

(Kutasi Horváth Katalin)

ne
legyél
a pénznek
rabja soha,
megöli lelked

(Klotz Mária)

Nincs
pénzed
vonatra?
Mégis ülj fel,
s repülni fogsz majd!

(Kutasi Horváth Katalin)

Már
plakát
hirdeti
gazdagságod.
Elérted célod?

(Kutasi Horváth Katalin)

Ész,
érték,
jó mérték –
vigyázz, pénzed
sose uraljon!

(Balla Zoltán)

Nincs
pénze
semmire.
Életművész.
Jég hátán táncol.

(Kutasi Horváth Katalin)

Pénz.
Ő lesz
Mindenek
Megrontója
Örök időkre!

(Vermes György)

bölcs
mondta
nem boldog
ki gazdag lesz
lelke hínárban

(Zsatkovics Edit)

Ha
lerí
a pompa,
ne csodálkozz,
meglopják kincsed.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ki
krajcárt
talál, még
kukorékol?
Én eltitkolnám.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ki
minél
inkább jól
keres, annál
inkább kapzsi lesz.

(Varga Árpád)

Nem
számít
gazdagnak,
aki éhes
a szeretetre.

(Kutasi Horváth Katalin)

Mi
mit ér,
nem lehet
csupán pénzzel
meghatározni.

(Petres Katalin)

A
Pénznek
Nincs szaga.
Csak gazdája
Bűzlik időnként!

(Vermes György)

pénz
pazar
parádé,
politika
pengeélen él

(Klotz Mária)

Ott
bújik
fogadban,
nyakláncodban,
gyűrűd kövében.

(Kutasi Horváth Katalin)

Nincs
teljes
boldogság,
ha pengőid
méri az időt.

(Balla Zoltán)

Pénz –
furcsa
szerzet, így
megcsodálják,
hol ritka vendég.

(Kutasi Horváth Katalin)

Nem
Tudok
Aludni.
Birkák helyett
Pénzről álmodom.

(Dobó Georgina)

Ha
pénzed
van, vehetsz
jólétet, de
boldogságot nem.

(Tuboly Erzsébet)

E
jószág
meghálál
minden napot.
Kamatot fial.

(Szabó Eszter Helka)

Az,
amiből
soha nincs
elegendő,
mégsem boldogít.

(Várhegyi Istevéan István)

Pénz,
fegyver,
paripa:
a világot
ma meghódítom.

(Boga Bálint)

Ki
gazdag,
nem tudja,
milyen lehet
szegényen élni.

(Ságiné Szűcs Klára Mária)

A
pénznek
szagára
összegyűlnek
az ingyenélők.

(Szabóné Horváth Anna)

Ha
gazdag
leszel majd,
ne felejtsd el,
honnán is jöttél!

(Kutasi Horváth Katalin)

Pénz,
Vélik,
Hatalom,
Hol pompázik
Vak illúzió.

(Dóczi Hajnal)

Pénz
Körül
Boldogság
Sűrög-forog,
Nem érvényesül.

(Dóczi Hajnal)

Mű,
mely ma
nem több, mint
élvezet és
garasoskodás.

(Varga Árpád)

Az
apród
az aprót
megbecsüli,
ha csendül, nem zendül.

(Kutasi Horváth Katalin)

csak
pénzzel
lehet ma
boldogulni,
álmokat szőni

(Klotz Mária)

A
sok pénz
hegyeket
könnyen mozgat,
de szíveket nem...

(Szabóné Horváth Anna)

Egy
huncut
garassal
mihez kezdjek?
Tréfára veszem!

(Kutasi Horváth Katalin)

Nincs
kiút
nélküle.
Arannyal szórd
labirintusunk!

(Kutasi Horváth Katalin)

Pénz
emel
Celebet
Ikont fest
világtalan kéz

(Milló Ildikó)

Kis
Világ
Tengerén
Pénzt keresek.
De ritkán lelek.

(Dobó Georgina)

Most
ásít
a bukszám.
Nagyon unja
az ürességét.

(Szabó Eszter Helka)

Hány
élet
zátonyra
futott, pedig
veled hajózna.

(Kutasi Horváth Katalin)

Nagy
degesz
pénztárca
úri göggel –
disznódagadás.

(Balla Zoltán)

EMBER

Van
Robban
Sugároz
Épít gyógyít
Vagy pusztulást oszt

(Bihary Emőke)

Új
élet
születik.
Ember készül.
Az is marad tán.

(Kutasi Horváth Katalin)

ó,
ember,
ne feledd,
porból lettél
és azzá is válsz

(Klotz Mária)

Szent
műve
Istennek:
egyszeri, nem
ismételhető.

(Szabó Eszter Helka)

Test,
lélek,
szeretet
és gyűlölet
együtt az ember.

(Tuboly Erzsébet)

Mint
fácskát,
metszeni,
oltani kell,
így lesz jó ember.

(Kutasi Horváth Katalin)

Csak
Ember
Tud minden
Kis dologból
Drámát csinálni...

(Domokos Edit)

Ne
képzeld
Istennek
magad, gyarló
ember vagy csupán!

(Takács Mária)

egy
arc, kéz,
tekintet,
gyönyörű test,
csak táncolj, táncolj!

(Zsatkovics Edit)

Az
ember
hangyányi,
s ha nem vigyáz,
el is tapossák.

(Kutasi Horváth Katalin)

A
világ
csodája,
kiváltsága
az emberi lény.

(Klotz Mária)

Az
ember
élete
folyamatos
harc és küzdelem.

(Ságiné Szűcs Klára Mária)

Csak
akkor
vagy ember,
ha gerinced
a helyén marad...

(Szabóné Horváth Anna)

Hát
ember
maradtál
ördögök közt?
Angyali érdem!

(Kutasi Horváth Katalin)

A
világ
legnagyobb
értelme az
emberi élet.

(Klotz Mária)

Azt
mondják,
társas lény:
belül retteg,
kifelé színlel.

(Szabó Eszter Helka)

Egy
Ember
Képes az
Életedet
Bearanyozni.

(Dobó Georgina)

Ha
csodát
szeretnél,
ne tőlem kérd,
ember vagyok csak!

(Kutasi Horváth Katalin)

Ha
látod
önmagad
szép fényesnek
ne higgy tükörnek

(Eiterer Ferenc)

Egy
csoda
az ember,
nincs még hozzá
semmi hasonló.

(Klotz Mária)

Légy
mindig
ember, ne
alacsonyodj
állati sorba!

(Buday Anikó)

Bölcs
ember
jövendő
békét, búzát
remél, aranyat.

(Milló Ildikó)

te,
ember,
álmodhatsz,
hihetsz, remélsz
s viszontszeretnek

(Zsatkovics Edit)

Ne
dacolj
sorsoddal,
megírták már
előre, ember!

(Takács Mária)

Kín,
keserv,
születés.
Anyák sorsa:
embert nevelni.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

az
ember
férfi és nő
szerelméből
születik és él

(Klotz Mária)

A
szándék
még kevés.
Cselekedj is,
s emberré válhatsz!

(Kutasi Horváth Katalin)

Sors,
segíts
embernek
maradnom a
hiénák között!

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Úgy
tudja,
egyedül
küzd a Földön
sikoltó úrben.

(Szabó Eszter Helka)

Az
ember
minden lény
felett. Mégis
jövőromboló.

(Tuboly Erzsébet)

Kis
Lény még.
Ma látta
Meg világunk
Először babánk.

(Dobó Georgina)

Az
ember
mindenre
képes, jóra
s hazugságra is...

(Péteriné Jencski Erzsébet)

Múlt,
jelen
és jövő
ölelkezik
történelemmé.

(Szabó Eszter Helka)

Test,
lélek
fonata,
csillagporral
lett átítatva.

(Petres Katalin)

az
ember
egyenlő
a lényével,
a tetteivel

(Klotz Mária)

A
világ
hangyányi
fészek, s benne
az ember pöttöm.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ha
ember
szeretnél
maradni, úgy
élj ember módra!

(Buday Anikó)

Kit
lehel
az Isten
tenyerébe,
ha nem az embert?

(Szabó Eszter Helka)

Az
ember
meghallgat
két embert – vajh
melyik igazabb?

(Varga Árpád)

egy
férfi
és egy nő
együtt alkot
embert és jövőt

(Klotz Mária)

Lesz
ember
a földön
embertelen
világunk után?

(Petres Katalin)

Higgy,
De ne
Másban, csak
Magadban! Az
Ember önző lény.

(Dobó Georgina)

az
ember
érző lény,
lélek és test
együtt él benne

(Klotz Mária)

Mi
teszi
az embert
jó emberré?
Győz maga felett.

(Petres Katalin)

Ép
Ember
Értelme
Emlékekre
Épít életet.

(Dóczi Hajnal)

Kis
ember
is lehet
kimagasló,
méltó példakép.

(Balla Zoltán)

Csak
ember,
hát magát
mindenható
istennek érzi.

(Tuboly Erzsébet)

Az
ember
Emberré
formálódhat,
teher alatt nő.

(Kutasi Horváth Katalin)

Mily
nehéz
küldetés:
igaz és jó
embernek lenni.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Ész
emel
magasra,
ösztön taszít
le trónusáról.

(Szabó Eszter Helka)

Ha
szíved
megszakad,
lelkedben még
ember maradhatsz.

(Buday Anikó)

Por,
porból
porrá lesz,
csillagokba
vágyakozással.

(Petres Katalin)

az
ember
felfalja
a másikat,
gonoszkodásból

(Klotz Mária)

KUDARC

A
lelket
romboló
kudarcnak is
érik gyümölcse.

(Balla Zoltán)

Ha
napod
mindig csak
nemtörődöm,
kudarcot érlel.

(Kutasi Horváth Katalin)

Kell
lökés
az úthoz,
kátyújából
kikecmeregni.

(Szabó Eszter Helka)

a
kudarc
bennünk van,
tegyünk érte,
hogy ne jöjjön ki

(Klotz Mária)

Mit
nekem
a kudarc,
most erősebb,
keményebb vagyok.

(Ságiné Szűcs Klára Mária)

Ha
nem volt
még kudarc
tarsolyodban,
sikered kétes.

(Balla Zoltán)

Fél
siker
nem kudarc,
csak azt nézzed,
amit elértél!

(Kutasi Horváth Katalin)

Egy
Barát
Vérig sért –
Nem biztos, hogy
A te kudarcod!

(Mayer Zsó)

Mély
kudarc
árokban
térdig rogyva
fuldoklok némán

(Milló Ildikó)

te
magad
kudarc vagy,
ha keseregsz,
nem teszel semmit

(Klotz Mária)

Ha
nem buksz
legalább
egyszer, nem is
tudod, mi siker.

(Buday Anikó)

Nem
kudarc
mindaz, mi
annak látszik.
Jó szögből nézed?

(Kutasi Horváth Katalin)

vágy
remény
küszködés
összeomlott
majdnem sikerült

(Zsatkovics Edit)

Az
Élet
Kudarcként
Felfogva, mint
Halál ölel át.

(Dobó Georgina)

Hány
kudarc
kísér még
kikövezett
járdákon hozzád?

(Szabó Eszter Helka)

Ha
mindig
kudarcot
vallasz, bizony
rossz lóra tettél.

(Buday Anikó)

a
siker
és kudarc
az élethez
tartozik, hiszed?

(Klotz Mária)

Az
értő
közönség
hiányozhat,
s kudarc lesz részed.

(Kutasi Horváth Katalin)

Sok
kudarc
vezethet
nagy sikerhez
és győzelemhez.

(Balla Zoltán)

A
tanár
igazi
kudarca a
közömbös diák.

(Szabó Eszter Helka)

Van,
kitől
hiába
a jó tanács,
senkinek nem kell...

(Szabóné Horváth Anna)

Sok
kudarc
bánata
barázdálja
márványhomlokom

(Milló Ildikó)

már
látszik
elhagyta
emléképem
hamu és por lett

(Zsatkovics Edit)

A
Vágyad
Ne add fel
Küzdjél érte
És nem ér kudarc

(Farkas Erzsébet)

Se
rózsa
nincs tövis
nélkül, siker
sem kudarc nélkül.

(Petres Katalin)

hogy
merre
nem vezet
az út, kudarc
döbbszent rá végleg

(Klotz Mária)

A
kudarc
nem több, mint
egy újabb nagy
megpróbáltatás.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Nem
merek
beszélai.
Megpróbáltam,
s záptojás csattant.

(Kutasi Horváth Katalin)

A
kudarc
a legjobb
gyújtózsínór
nagy győzelemhez.

(Balla Zoltán)

A
kudarc
arra jó,
megerősödj
testben, lélekben.

(Buday Anikó)

egy
álom
sajnos csak
álom maradt
most nincs katarzis

(Győri Nagy Attila)

Ha
nem tudsz
sziklából
vizet nyerni,
az kudarc volna?

(Kutasi Horváth Katalin)

A
kudarc
sötét tó.
Átúszni csak
a bátrak merik.

(Balla Zoltán)

megy
tovább
vége lett
nincs folytatás
nincs újrakezdés

(Zsatkovics Edit)

A
Bukást
Nem lehet
Elkerülni
Hogyha feladod

(Farkas Erzsébet)

A
kudarc
azért van,
hogy legyen mit
legyőzni. Küzdj hát!

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Ez
ma nem
sikerült,
vétek lenne
feladni mégis.

(Szabó Eszter Helka)

Fáj
minden
kudarcunk,
elbúpsz, ha nem,
tanulsz belőlük.

(Petres Katalin)

Hess
kudarc,
indáid
szövetében
bújok, rejtőzöm

(Milló Ildikó)

én
vágytam
én tettem
kevés volt mind
de nem adom fel

(Győri Nagy Attila)

Nagy
kudarc
az lehet,
ha a kutyám
is kutyába vesz.

(Balla Zoltán)

a
kudarc
megrémul
mosolyomban
rejlő erőtől

(Győri Nagy Attila)

Nincs
olyan
nagy kudarc,
amely kedved
végleg szeghetné.

(Balla Zoltán)

Ez
Maga
A kudarc,
Semmi se jut
Az eszembe most!

(Vermes György)

Nem
tetszik
életem.
Reparáltam,
mégis pattogzik.

(Kutasi Horváth Katalin)

Küzdj,
bízzál
és remélj,
s túl fogsz jutni
minden kudarcon.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

ha
ma nem
sikerül
továbblépned,
kudarcra számíts

(Klotz Mária)

sors
elvett
önmagam
maradtam most
szárnyatlan angyal

(Zsatkovics Edit)

Az
igaz
sikerhez
bukatóktól
rögös út vezet.

(Buday Anikó)

Fáj,
sajog,
szívet döf,
mégis dicső,
nagy tette készítet.

(Balla Zoltán)

küzdj
ember
akkor is
ha nem mindig
éred el célod

(Győri Nagy Attila)

A
tükör
kegyetlen.
Ne őt átkozd,
ha sorsod görbe!

(Kutasi Horváth Katalin)

Van,
hogy csak
kudarcnak
érzem létem.
Ez pesszimizmus?

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

BÁNAT

Bősz
bánat
terített
hajszálleplet
fáradt fejemre

(Milló Ildikó)

Egy
árnyék
települt
homlokodra.
Sötétlik pillád.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ma
veled
álmodtam.
Elkergetted
a bánatomat.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

fáj,
széttép,
mardos a
búbánat, ne
hagyd, ébredj fel

(Klotz Mária)

Te
És én:
A nagy pár
Talán egyszer
Egymásra talál.

(Dobó Georgina)

Ha
magad
sem tudod,
lelkeden mi
rág: bánatod van.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Bú,
bánat,
fájdalom –
anyaszívet
gyötrő ártalom.

(Balla Zoltán)

Gyász
gyalul
gyötrelmes
nappalokat
éjfeketére.

(Szabó Eszter Helka)

Port
szórtál
szívemre,
sárkéregben
vergődik tovább.

(Szohner Gabriella)

Rőt
bánat
harsogva
táncoltatna
Kimérten emészt

(Milló Ildikó)

a
bánat
egyenes
út az öröm
szép világába

(Klotz Mária)

A
bánat
szemedben
sötét felhő,
viharként csap le...

(Péteriné Jencski Erzsébet)

Szín
Folyik
Világból
Nap peremén
Csak a sár marad

(Torma-Pinezits Nikolett)

Vád
villan
vakudban.
Búbánatod
orcádon rögzül.

(Kutasi Horváth Katalin)

a
lélek
halála
bú és bánat,
zavard el őket!

(Klotz Mária)

fűz
ága
hajol rám,
lidérceket
űznék, nem lehet

(Zsatkovics Edit)

Két
inda
fonódik
erős ággá.
Kár, hogy odaát.

(Szabó Eszter Helka)

Az
öreg,
reszketeg
kéz bánatot
takargat félve.

(Buday Anikó)

Bú
borong,
bánatod
balgán ballag,
beteggé formál.

(Kutasi Horváth Katalin)

Könny
pereg
szemedből,
letörölném
vigasztalással.

(Petres Katalin)

A
bánat
óceán
már nekem is –
Petőfi tudta.

(Péteriné Jencski Erzsébet)

Könny
Csurog
Kispárnám
Kék arcára
Síri fájdalom

(Juhász Pál)

Zöld
bánat
susogva,
ölelgetve
szövődik belém

(Milló Ildikó)

Most
csendben,
egyedül
állok némán
az ablak előtt.

(Takács Mária)

egy
virág
is képes
elzavarni
búmat, bánatom

(Győri Nagy Attila)

Vas
kattan
csuklómon.
Rabbá válok
Bú-börtönömben.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ék
hasít
szét lelket,
nehéz szívre
nem cseppen malaszt.

(Szohner Gabriella)

Nincs
fájóbb
és sajgóbb
a bánatos
anyaszíveknél.

(Balla Zoltán)

a
bánat
és öröm
egygyökerű,
kéz a kézben jár

(Klotz Mária)

Könny...
Bánat
Szorítja
Szívem össze.
Más bolygón jársz már...

(Domokos Edit)

Ha
ránéz
gyönyörű
gyermekére,
múlik a bánat.

(Buday Anikó)

ölsz
pusztítsz
fájdalom
viszonzatlan
fagyott rózsacsonk

(Zsatkovics Edit)

Mély
bánat
ölében
ringatózom
örök vétkesen

(Milló Ildikó)

Ül
szürkén
lelkeden
a búbánat,
ködös állapot.

(Petres Katalin)

Egy
mosoly,
szerelmes,
földöntúli
a szarkofágon.

(Szabó Eszter Helka)

Lány
Síró
Szemei
Drágakövek
Bánat boltjában

(Juhász Pál)

Bont
Bánat
Lelkünkben
Reménytelen
Levertség-szárnyat.

(Dóczi Hajnal)

Könny
csillog
szemedben.
Bánat gyöngye,
szívet mardosó.

(Tuboly Erzsébet)

Ha
bánat
mellém ül,
ezer keze
kedvemet lopja...

(Szabóné Horváth Anna)

Száz-
szavú,
szomorú
szégyen szakad
szemzugaiból.

(Szabó Eszter Helka)

csak
engedj
utamra,
most egyedül
akarov sírni

(Győri Nagy Attila)

Ne
kívánd
örömöm!
Bánatot rejt
csillogó máza.

(Kutasi Horváth Katalin)

Csak
csendben,
magamban
szomorkodom,
könnyeim titkok.

(Petres Katalin)

Lágy
Szellő
Szárítja
Bánatot könnyét.
Hogy lesz Nélküled?!...

(Domokos Edit)

oly
kevés
kell hozzá,
hogy a bánat
örömmé váljon!

(Győri Nagy Attila)

Száz
bánat
és kínok
gyötörhetnek –
mégis, állj talpra!

(Balla Zoltán)

Az
öreg
bánatom
sutba dobom,
új ruhát veszek!

(Buday Anikó)

Bú
bolyong
bazalthegy
bükkfáiban.
Rolót húzok rá.

(Szabó Eszter Helka)

Bús
magány
szegődött
mellém. Nem jó
társ. Mélybe taszít.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Kint
él Ő
az utcán,
szeme mégis
derűt sugároz.

(Buday Anikó)

Fagy
dermeszt
meg lelket,
fájó szívre
nem cseppen malaszt.

(Szohner Gabriella)

ne
bánkódj,
ami elmúlt,
nem jön vissza
soha többé már

(Klotz Mária)

nem
kapni
örömet
néhanapján
bánattal felér

(Győri Nagy Attila)

MENEKVÉS

Hogy
lehet
kihúzni
sors kerekét,
ha sárba ragadt?

(Szabó Eszter Helka)

Egy
egér
szimatol
csalétkemnél.
Rácsattanhatnak.

(Kutasi Horváth Katalin)

a
lázás
versírás
menekvés az
örület elől

(Klotz Mária)

Nincs
olyan
menekvés,
mi indokolt
a nagy célok előtt.

(Balla Zoltán)

A
Földön
már szűken
vagyunk. Menjünk
kietlen űrbe?

(Szabó Eszter Helka)

Az
idő
lám, kevés,
bűnöd, ha sok,
már nincs menekvés.

(Takács Mária)

bűn
elől
menekvés
a szellemi
emigráció

(Bihary Emőke)

egy
kiút
nélküli
világban új
falat kell törni

(Győri Nagy Attila)

Szél
viszi
bánatom,
napsugárban
fürdőzik arcom.

(Szohner Gabriella)

a
szíved
elől nincs
menekvésed,
rabszolgája vagy

(Klotz Mária)

Egy
képzelt
bazalthegy
ösvényén van
a rejteku tam.

(Szabó Eszter Helka)

Ha
igaz
vadász vagy,
menekülni
hagyod a vadat.

(Balla Zoltán)

Lét
modern,
vágy régi,
ferde jogok,
embertelen vég...

(Varga Árpád)

Szél
fújja
levelem.
Elsodródom,
lábad nem érhet.

(Kutasi Horváth Katalin)

Fák
alatt
öreg pad,
menekvés egy
csendes magányra.

(Buday Anikó)

Te
Voltál
Mindenem,
Menekvésem.
Egész Életem!

(Dobó Georgina)

ó,
sokszor
hittelek
menekvésnek,
néha tévedtem

(Klotz Mária)

Nem
tudja,
hogy milyen
túlpartra jut
lélekvesztőjén.

(Szabó Eszter Helka)

Az
élet
menekvés
a rút kaszás
pallosa elől...

(Szabóné Horváth Anna)

A
hajó
megváltás
partra vetett,
megtört léleknek?

(Kutasi Horváth Katalin)

ha
hiszel
még bennem,
vezess oda,
hol boldogság vár

(Győri Nagy Attila)

Hű
párod
Menekvés
harcos-nyilat
röptet szívedbe

(Milló Ildikó)

mily
maszkot
viselek
menedékként
lelepleződöm

(Zsatkovics Edit)

Az
ima
menekvés
a valóság
és bánat elől.

(Buday Anikó)

Kék
madár
rád talál,
fájdalmadnak
magját csippenti.

(Szohner Gabriella)

egy
maró
pillantás,
szemkontaktus,
nem menekülhetsz

(Klotz Mária)

Küzdj
teljes
erőddel,
bátorsággal –
sose menekülj!

(Balla Zoltán)

Vers,
zene,
művészet
lehet nekem
igaz menedék.

(Petres Katalin)

Nem
látok
kiutat
helyzetemből.
Most toporogjak?

(Kutasi Horváth Katalin)

A
dugó
kipattant.
Felbugyogtam,
szét is pattantam.

(Kutasi Horváth Katalin)

Hol
lehet
menedék,
mert ez szörnyű
taposómalom?

(Petres Katalin)

Te
állsz ott,
bíróként,
magad mögött:
nem menekülhetsz.

(Boga Bálint)

Jól
Lehet
Könyvekbe
Temetkezni,
Ez is elbűjás!

(Vermes György)

Tudd:
minden
menekvés
meghátrálás
és öngyalázat.

(Balla Zoltán)

Fák
közé
húzódok.
Tisztás ragyog.
Vágy fénytemploma.

(Szabó Eszter Helka)

Nem
mindegy,
tőle el,
vagy épp hozzá
menekülsz végleg!

(Kutasi Horváth Katalin)

Ha
Fájt, ha
Rossz volt az
Élet hozzám,
Karjaid óvtak.

(Dobó Georgina)

úgy
hiszem,
vannak még
életemben
járatlan utak

(Győri Nagy Attila)

Túl
Isten
hóhatár-
leheletén,
ott végre csend van.

(Szabó Eszter Helka)

Ha
Hozzád
Száguldok,
Karjaiddal
Fonj magad köré!

(Mayer Zsó)

a
sóhaj
a lélek
menekvése
a teher alól

(Győri Nagy Attila)

Hány
csónak
felborul
mentés közben!
Mit tud egy mellény?

(Kutasi Horváth Katalin)

Ha
írok:
menedék
zűrzavaros,
zord világunkból.

(Petres Katalin)

Nem
lehet
úgy célba
érned soha,
ha csak menekülsz.

(Balla Zoltán)

Ég
szívem
Menekvés
óceánja
karol ölébe

(Milló Ildikó)

Az
okos
ember csak
előre fog
majd menekülni.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Ha
szeretsz,
szívem és
lelkem nyitott
menedék neked.

(Buday Anikó)

Egy
ajtó
tárult a
végtelenbe.
Felszabadultam!

(Kutasi Horváth Katalin)

nem
vágyom
már másra
csak egy békés,
nyugodt szigetre

(Győri Nagy Attila)

a
tisztá
valóság
kerget bele
a menekvésbe

(Klotz Mária)

Fut
a vad,
menekül.
Vadász űzi.
Kegyetlen dolog.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Van
hová
menekvés,
ha igazi
szeretetben élsz.

(Petres Katalin)

Ha
tudnád,
mi fáj a
menekvőnek –
nem ítélnék.

(Balla Zoltán)

ISTEN(SÉG)

Ott
vagy a
harmatban,
a hús szélben,
a mindenségben.

(Szohner Gabriella)

Két
vagy több
karja van.
Világokat
épít és rombol.

(Szabó Eszter Helka)

egy
templom
húsében
kinyílnak mind
a bezárt szívek

(Győri Nagy Attila)

Bár
hiszel,
hitetlen
hited kétes,
bizonytalan még.

(Kutasi Horváth Katalin)

Hit,
remény,
szeretet.
ezek nélkül
élni sem lehet.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

a
fejed
emeld fel,
érezheted
Isten kegyelmét

(Klotz Mária)

bár
szíved
magányos,
az Úr veled,
nem vagy egyedül

(Győri Nagy Attila)

Már
nem tudsz
harcolni
Isten ellen,
hozzá hanyatlasz.

(Kutasi Horváth Katalin)

nézd
gyenge
megsebzett
eltévelygett
lelkem vonszolom

(Zsatkovics Edit)

Jaj,
isten,
istenem,
istentelen
életem óvd meg!

(Szabó Eszter Helka)

Csak
maga
ismeri
létezését –
mi hisszük, él.

(Balla Zoltán)

Az
álmod
teljesül,
rátalálhatsz,
békére lelhetsz.

(Kutasi Horváth Katalin)

Én
Viszem
Keresztem
Megtört szívvel
Némán csöndesen

(Blažekné Benik Mária)

Fény
fölött
Istenünk
gyakorolja
a gondviselést.

(Szabó Edit Irma)

Még
kétes,
tünékeny,
ködbe vésző,
megfoghatatlan.

(Kutasi Horváth Katalin)

Őt
hívjuk
a bajban,
tőle várjuk
a bűvös csodát...

(Szabóné Horváth Anna)

– Nem
tudlak
eszemmel
elfogadni!
– Szíveddel láss hát!

(Kutasi Horváth Katalin)

Egy
Isten
Az égben,
Kérlek, hallgasd
Meg könyörgésem!

(Dobó Georgina)

Őt
hinni:
békesség,
bizonyosság,
élő szeretet.

(Balla Zoltán)

Ha
békét
keresek,
templomodban
csendre találok.

(Kutasi Horváth Katalin)

Adj
vizet,
adj napot!
Korhadttestem
virágágy legyen!

(Szohner Gabriella)

Légy
velem,
Istenem,
ne hagyd el
engem sohasem!

(Eiterer Ferenc)

ha
titkom
elmondom
Istennek, ő
nem adja tovább

(Klotz Mária)

A
tenger
haragos,
Poszeidón
tajtékezik egyre.

(Kutasi Horváth Katalin)

tégy
engem
legjobbak
közé hitvány
júdások közül

(Zsatkovics Edit)

egy
ima
könnyű szó,
de csak üres
a hited nélkül

(Győri Nagy Attila)

Tedd
Isten
kezébe
sorsunk, szívünk!
Reméld áldását!

(Milló Ildikó)

Hisz
bennünk,
feladnunk
semmiképpen
nincs ahhoz jogunk.

(Petres Katalin)

Az
ember
véges szám.
Isten döntött:
elég belőlünk!

(Szabó Eszter Helka)

Úr
Isten
Ostorod
Vad csikóid
Közénk hajítod

(Bihary Emőke)

Adj
erőt,
Istenem,
hogy lelkemben
harag ne düljön!

(Buday Anikó)

Ha
szólít
szelíden
halld meg
nyisd ki szíved

(Ritz Margit)

Áldd,
szívem,
örökké
a dicsőség
igaz Istenét!

(Eiterer Ferenc)

Óvsz,
szeretsz,
felemelsz.
Ott vagy minden
szívdobbanásban.

(Szohner Gabriella)

Ha
Zeusz
felcsattan,
villám cikkan,
hasad az ég is.

(Kutasi Horváth Katalin)

Volt
és lesz!
Vigyázód,
megáld, ha kell –
földről felkarol.

(Balla Zoltán)

Nem
szóltam
hozzá, mert
imát mormolt,
istenét hívta.

(Kutasi Horváth Katalin)

Nagy
Isten,
segíts! Nos,
hányszor mondod
ezt igaz hittel?

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Egy
borzolt
szakállú,
nyájas bácsi
letörli könnyed.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ha
Istent
Keresed,
Maradj csendben,
Szívedre figyelj!

(Vermes György)

Szent
Márton
temploma
előtt koldul.
Fázik az Isten.

(Szabó Eszter Helka)

Az
ember
istenül,
üdvözülhet,
csodákra képes.

(Kutasi Horváth Katalin)

Adj
Nekem
Hitvallást!
Nem árulok
Termést, csak magot!

(Vermes György)

Mi
Atyánk!
Istenünk!
Pillantásod
ígér szárnyat.

(Milló Ildikó)

Nem
tudod,
mit mér rád
a sors, de kell
egy támasz: a hit.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

te
vagy a
kezdet és
a vég, Isten,
kísérj utamon

(Klotz Mária)

Volt
és van,
de lesz is –
Ő az örök
és dicső Isten.

(Balla Zoltán)

Ha
Hádész
szemébe
nézel egykor,
már elkárhoztál.

(Kutasi Horváth Katalin)

Nem
látlak,
nem hallom
hangod, mégis
szívemre simulsz.

(Szohner Gabriella)

Hány
gátat
fellöktél,
s ugrottál át,
míg rám találtál!

(Kutasi Horváth Katalin)

Jó
harcos
vagyok én
nem is félek
Istenre nézek

(Ritz Margit)

Ha
bűnöd
a földön
nem bűn,
Isten lesz bírád.

(Buday Anikó)

Hó,
hegyek,
kolostor.
Istenük még
messzebb, legbelül.

(Szabó Eszter Helka)

VÍVÓDÁS

Rég
álmom
rabolja
egy kételybe
hajló gondolat.

(Szabóné Horváth Anna)

jaj,
aki
vívódik,
önmagával
áll örök harcban

(Klotz Mária)

Bús
lelkem
csatáknak
színtere lett,
kardélen táncol.

(Kutasi Horváth Katalin)

Nem
tudom
otthagyni
bazalthegyem
vízmosta árkát.

(Szabó Eszter Helka)

Kő...
Kenyér...
Dobálnak
mindegyikkel.
Melyik talál el?

(Szabó Edit Irma)

Most
Ha ezt
Választom
Tán vége lesz
A vágyaimnak

(Benedek-Nikli Hunor)

Mint
Jégbe
Dermedt kő
Nyugszik a perc
Megáll az idő

(Blažekné Benik Mária)

Nincs
békém,
nyugtalan
szívem tája,
harcmezőt formál.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ha
töprengsz,
de nem lépsz
előre, ne
várj sikert soha!

(Balla Zoltán)

Rossz
döntés
indítja,
kétely szítja,
s rombolja álmod.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ki
oltja
el titok
újraéledt
parazsát? Éget.

(Szabó Eszter Helka)

Gond
Komor,
Gondolat
Vívódással
Keres kiutat.

(Dóczi Hajnal)

Ha
létünk
igazgyöngy,
anyánk teste
kínnal telt kagyló?

(Szohner Gabriella)

Ne
hátrálj,
harcodat
vív meg bátran,
kételyek nélkül!

(Kutasi Horváth Katalin)

Most
Vágyom
A békét
De nem lelem
Bú ül szívemen

(Blažekné Benik Mária)

Szem
tükre
Vívódás
tengerébe
ír szimfóniát

(Milló Ildikó)

Ez
legyen?
Esetleg
valami más?
Akkor az miért?

(Balla Zoltán)

Ne
habozz,
ha hazád
sorsa a tét –
bátran cselekedj!

(Balla Zoltán)

Jön
e-fény
énreám?
Vagy belepi
szemem a vakság?

(Eiterer Ferenc)

Menny
vagy tán
Pokol vár?
Biztos lehetsz
élted alapján.

(Kutasi Horváth Katalin)

Míg
vívódsz,
lelkedben
éles kések
vájnak sebeket.

(Petres Katalin)

Ne
vívódj
túl sokat,
értelmetlen,
legyőz a kétely.

(Kutasi Horváth Katalin)

Ne
töprengj!
Utadat
kövesd, és ne
vívódj más baján!

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Ne
éleszd
kételyed,
önbizalmad
visz győzelemre!

(Kutasi Horváth Katalin)

Egy
mosoly
korlátoz,
igazságod
téves riasztás?

(Zsatkovics Edit)

Kék
katáng
hívogat.
Szakítanám.
Nem merem. Védett.

(Szabó Eszter Helka)

a
kérdés
igen, vagy
nem, dönteni
kell, melyik legyen

(Klotz Mária)

Jó
lenne
feledni
kínnal teli
vívódásaim.

(Petres Katalin)

Jin
és Jang
vívja itt
bennem harcát:
hol ez, hol az győz.

(Boga Bálint)

ne
zaklass,
ne gyötörj,
ne bolondozz,
ne tipródj, dönts már!

(Klotz Mária)

Mert
Minden
Elmúlik
Tűnik tova
Nem tudni hova

(Blažekné Benik Mária)

Ha
sokat
vívódom,
elrohan az
élet mellettem.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Ha
szíved
a helyén,
nem lehet baj,
nincs miért félned.

(Kutasi Horváth Katalin)

Két
ember
kínok közt'
vívja harcát,
megsemmisülve.

(Mayer Zsó)

Ég,
lángol.
Vívódás
a támaszom.
Magam gyászolom.

(Milló Ildikó)

Tégy
engem
szabaddá
engedj el hát
tehetetlenség

(Zsatkovics Edit)

Jó
szülő
mércéje
a szeretet.
Nem kételkedik.

(Szabó Eszter Helka)

Azt
mondja,
hogy szeret,
mégsem érzem
szerelme lángját...

(Szabóné Horváth Anna)

Két
véglet
felőröl.
Válaszd végre
a középutat!

(Kutasi Horváth Katalin)

a
puszta
vívódás
kárhozatba
kergeti léted

(Klotz Mária)

Mert
Lágyan
Közeleg
Az esti fény
Ringat a remény

(Blažekné Benik Mária)

Ha
mindig
őrlődöm,
mikor élek
úgy, ahogy kéne?

(Kutasi Horváth Katalin)

Ki
tudja,
mi helyes?
Mindenkinek
más az igazság.

(Szohner Gabriella)

szép,
csúnya,
kicsi, nagy,
bátor, gyáva,
vívódj, te drága!

(Klotz Mária)

Van
esély
a hiányt
elfogadni
attól ő még sincs

(Zsatkovics Edit)

Nincs,
aki
nála jobb,
mégis kósza
kételyek gyötrik.

(Balla Zoltán)

Ma,
holnap,
vagy talán
holnapután?
Sorsom hajszolom.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

A
Fáradt
Zord idő
Pókhálót sző
Megtört szívemre

(Blažekné Benik Mária)

Így
talán,
vagy úgyis?
Mi másként hát?
Fejed már zúg is.

(Balla Zoltán)

Tőr
szúrja
át szívem
másé rózsád
álarcod lehullt

(Zsatkovics Edit)

Nem
ér rá
vívódni
a harcos, csak
vívni, hogy győzzön.

(Szabó Eszter Helka)

ha
nem tudsz
dűlőre
jutni velem,
nem ismersz engem

(Klotz Mária)

ne
gyötörj
bűntudat,
elrendeztem
már soraimat

(Győri Nagy Attila)

HALÁL

A
kötél
felfoszlik.
Kiszakadok.
Nincs, mi megtartsion.

(Kutasi Horváth Katalin)

a
halál
meghívó
egy különös
birodalomba

(Klotz Mária)

Ha
eljön
a vég, bízz
Istenben, tán
jobbára ültet.

(Buday Anikó)

Ne
Izguld
Halálra
Magad, nincsen
Semmi értelme!

(Vermes György)

Egy
nehéz
sors végső
megváltása
a kegyes halál.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Nem
búcsú
mindentől,
egyesülés
szeretteimmal.

(Pelesz Alexandra)

Hogy
mikor,
hogy hol ér
utol, sose
közli előre.

(Balla Zoltán)

Itt
földi
életünk,
amott örök,
gondtalan álom.

(Ságiné Szűcs Klára Mária)

Mint
csontváz
néz rád, ha
egy picikét
is megidézed.

(Balla Zoltán)

Sors-
vonal,
mit rejtasz
tenyeremben?
hány nyaram lesz még?

(Zsatkovics Edit)

az
élet
változik,
a halál egy
járat a fénybe

(Klotz Mária)

Éj
kékje
behálóz,
nincs több hajnal,
csillagom porban.

(Kutasi Horváth Katalin)

Rút
Halál
Lopódzik
Élet-kertem
Fénykapujához

(Juhász Pál)

Vég
Hangja
Énekli
Végzetének
Halál-szólamát.

(Dóczi Hajnal)

a
halál
életünk
vége, olyan,
mint szép kegyelem

(Klotz Mária)

Nos,
vele
hiába
vívsz, úgyis csak
a halál győzhet.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Kis
darab
bazaltkő
hull síromra.
Isteni könnycsepp.

(Szabó Eszter Helka)

Nem
beszélsz
többé már.
Mégis harsog
halálos csönded.

(Kutasi Horváth Katalin)

hej
halál
horrorkép
haramia
harangkongatás

(Klotz Mária)

Fel,
feljebb
az égbe,
hol az Isten
majd körbeölel!

(Pelesz Alexandra)

Danse
macabre:
herceg és
koldus ropja
itt kéz-a-kézben.

(Boga Bálint)

A
Percek
Eltűntek
A kaszás vár
Búcsúzik a nyár

(Blažekné Benik Mária)

Száz
halált
is halnék
érted, kedves,
de te nem szeretsz...

(Péteriné Jencski Erzsébet)

a
halál
átszállás
megváltozott
halmazállapot

(Bihary Emőke)

Van
úgy, hogy
őt hívod,
de ha majd jó,
elmenekülnél.

(Holécziné Tóth Zsuzsa)

Ha
kilépsz
testedből,
hazatalál
lelked a fénybe.

(Szabó Edit Irma)

Jöjj
később
értem, most
búzavirág-
koszorút fonok

(Zsatkovics Edit)

Jön,
nem szól,
elragad,
szemed, szád is
felakad – megvált.

(Balla Zoltán)

az
élet
egy mese,
cselekményes,
vége a halál

(Klotz Mária)

Azt
hiszed,
sose jön
el, pedig a
sarkad tapossa.

(Balla Zoltán)

Ha
egyszer
a halál
eljön értem,
kikosarazom...

(Péteriné Jencski Erzsébet)

Nem
halhat
meg, aki
szerettei
szívében marad.

(Petres Katalin)

Az
ima
feloldoz,
lelki súlyod
elszáll, itt a vég.

(Buday Anikó)

vár
Kháron
ladikja
ki lehet még
elől a sorban

(Bihary Emőke)

Nem
voltam
jó lányod,
anyám, korán
itt hagytál engem

(Zsatkovics Edit)

mész
a fény
felé, és
várod Isten
nagy ölelését

(Klotz Mária)

ha
eljön
az óra
átkísértek
őrangyalaim?

(Bihary Emőke)

Halk
Hangan
Hallható
Halál hangja,
Hamvak hívása.

(Dóczi Hajnal)

Ne
fájjon,
hogyan elment!
Lelke szárnyal,
mindenhol ott van.

(Pelesz Alexandra)

Úgy
halt meg,
élete
pici lángja
még fel sem lobbant.

(Szabó Eszter Helka)

Jól
kaszál,
eltalál.
Nincs kivétel!
Házról házra jár.

(Balla Zoltán)

Még
tegnap
ágyadnál
álldogáltam,
mára elmentél.

(Ságiné Szűcs Klára Mária)

Ránk
kacsint
a kaszás,
haláltáncot
lejt e rút világ.

(Petres Katalin)

hó-
pihe
Tél Apó
szakállában
talán lehetek

(Bihary Emőke)

Ha
hív halk
hegedű
húrja, dalom
nem csendül többé

(Zsatkovics Edit)

Tartalom

SZÜLETÉS 7

SZERELEM 16

BARÁTSÁG 25

NEVETÉS 34

DÜH 43

SZÉPSÉG 52

FÉLTÉKENYSÉG 61

REMÉNY 70

IHLET 79

VÁGYAKOZÁS 88

VÉLETLEN 97

CSALÓDÁS 105

SIKER 114

GYŰLÖLET 123

PÉNZ 132

EMBER 141

KUDARC 150

BÁNAT 159

MENEKVÉS 168

ISTEN(SÉG) 177

VÍVÓDÁS 186

HALÁL 195
